

“Bilincimiz, inancımız ve yoldaşça dayanışmamız güç kaynağımızdır”

Türkiye’de mücadele yürüten 9 örgüt (TKP/ML, PKK, THKP-C/MLSPB, MKP, TKEP/L, TİKB, DKP, Devrimci Karargah, MLKP) güç ve eylem birliği olarak tanımladıkları **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**’nin kuruluşunu bir bildiriyle ilan etti. Fırat Haber Ajansı’nda yayımlanan habe-

re göre gerilla alanlarında gerçekleştirilen toplantıya katılan kurum temsilcileri bir bildiriyle kuruluşun amaç ve hedeflerini duyurdu.

Bildirinin ilanı öncesi açıklamada bulunan PKK Yürütme Komitesi Üyesi **Duran Kalkan** “Türkiye ve Kürdistan’ın devrimci ör-

gütleri olarak aralık ayından bu yana yürütülen tartışmaların güç ve eylem birliği temelinde bir birlikle sonuçlandığını” belirterek, birliğe katılan kurumlar dışında toplantılara **Proleter Devrimciler Koordinasyonu**’nun katılım gösterdiğini, **Diriliş Hareketi** adlı örgütün de toplantı sü-

reçlerine katılarak birliğe katılmak üzere olumlu görüş beyan ettiğini belirtti.

9 örgütün imzasını taşıyan **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**’nin temel amaç ve ilkelerine ilişkin bir yazıyı okurlarımızla paylaşıyoruz.

S/09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 77

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

17-23 Mart 2016

Özgür Gelecek’ten

Bir patlamanın gölgesinde...

Merhaba

Gazetemizi yayına hazırlarken Ankara’da bir patlama yaşanmış ve bu patlamada çok sayıda can kaybı ve yaralı olduğu bilgileri geçmeye başlamıştı. Ankara Valiliği yaptığı açıklama ile 27 can kaybının olduğunda ısrar ederken SES yaptığı açıklama ile yaşamını yitiren sayısı için 138 dedi. Patlamanın gerçekleştiği andan itibaren devlet açısından yapılanlar öncelikli olarak internet erişiminin engellenmesi, yayın yasağı koyması ile Kızılay’ı tamamen kapatılması olmuştur.

Devletin T. Kürdistanı’nda sürdürdüğü abluka ve yeni katliam hazırlıklarına ilişkin bölgedeki muhabirimizin hazırladığı makale ve söyleşilere bu sayımızdan ulaşabilirsiniz.

Gündem

“Biz buradayız”

S/05

Emekçinin Gündemi

8 Mart’tan Newroz’a; 1 Mayıs’a işçi/emekçi kadınları örgütle...

S/05

Göğün Yarısı

Hareket etmeyenler zincirlerinin de farkına varamazlar...

S/07

Pusula

Devrim kitlelerin eseridir -3-

S/11

“Gücümüz birleşik direnişimiz”

Zafer naralarıyla Cizîr’e bayrak asan, okulları karakol yapmaya hazırlanan, her sokağına-duvarına cinsiyetçi küfürler kazıyan, bulduğu her genişlikte ırkçı marşlar okuyan TC devleti yeni katliamlara hazırlanırken ülkenin devrimci, demokrat ve yurtsever güçleri biraraya geldi.

Bu güçler yeni bir direniş cephesi oluşturduklarını deklare ederek abluka ve katliamlar karşısında kendisine çizeceği rotanın direniş yükseltme olduğunu ilan ettiler. Kürt halkının aylardır abluka, yasa ve katliamlar karşısında çizdiği bu direniş rotası şimdi genişlemiş durumdadır. Şoven saldırılardan katliamlara karşı duruşu güçlendirme ve bu rotayı her tarafa yayma vaktidir.

Yasaklara ve sınırlara inat, 8 Mart’ta sokaklar ve geceler kadınlarındı!

S/14

Hükümetin son hamlesi:

“Sokaklar polislerin olacak”

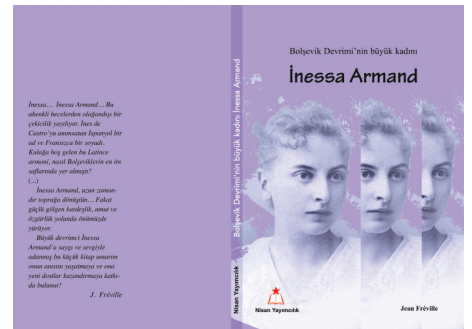
S/02

TC-cihatçı işbirliği

AKP’nin kendi kuyusunu kazması

S/08

Kitabımız yayına hazırlanıyor!

Nisan Yayımcılık

Sarıyıldız “Cizîr halkı direnişlerinin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor”

4 mahallede yoğunlaşan ve yüzlerce insanın kurşunlanarak, bodrum katlarında yakılarak katledildiği, yüzlerce sinin ise yaralandığı katliamın izleri, bugün evlerdeki kurşun izlerinde, yakılan evlerin duvarlarında ve en önemlisi Cizîr halkının belleğinde.

HDP Şırnak Milletvekili **Faysal Sarı-**

yıldız, Cizîr’de sokağa çıkma yasağının başladığı ilk günden bu yana bölgede. Devletin katliam politikalarının birebir tanığı olmanın dışında, bu katliamın önüne geçmek için de birçok defa girişimde bulunan, girişimlerinden ötürü ölümle yüz yüze gelen Sarıyıldız, Özgür Gelecek gazetesine konuştu.

Hükümetin Son Hamlesi; "Sokaklar Polislerin Olacak"

TC devleti, son dönemde faşist politikalarını artırıyor. T. Kürdistanı'ndaki saldırılar ve katliamlar sürekli hale gelirken ülke çapında baskılar da artmış durumda. En küçük basın açıklamasına dahi saldıran devlet, toplumsal muhalefeti yükseltecek herhangi bir olayın üstünü örtme derdinde. Bu politikalarından en yenisi de geçtiğimiz günlerde İçişleri Bakanı **Efkan Ala**'dan geldi.

Artık mahallelerde polis merkezleri oluşturulacak ve mahallelerin denetimi bu oluşturulan polis merkezlerinden sağlanacak. Sadece sivil polislerin devriyeleriyle, mahalleleri kontrol altına almayacak olan devlet, mahallelerde '70 ve '80 dönemlerinde bekçilerin olduğu kişiler oluşturacak ya da doğrudan kolluk güçleriyle çalışan kişileri örgütleyeceğini açıkça beyan etti. Bu uygulamayı da Newroz'a kadar bitireceğini

açıkladı.

Bir kez daha görüyoruz ki kendi konumunu daha da sağlamlaştırmaya çalışan AKP hükümetinin aslında kendine karşı oluşacak bir hareketlilikten ne kadar korktuğu da açık. Gezi İsyanından sonra kitlelerin sokakları mesken tutmasıyla sokaklardaki inisiyatifini kaybetme korkusuna karşı belirli hamleler yapması ve bu yapacağı hamlelerin büyük katliamlara yol açacağını tarihsel deneyimden öğrenmiş bulunmaktayız.

Her yasağın bir isyanını doğurduğu coğrafyamızda, bu gibi yasağcı politikaların da birer isyana dönüşeceği yine tarihsel olarak edindiğimiz deneyimlerindedir. Ayrıca bu gibi önlemlerin AVM, stadyum gibi yerlere habersiz denetim uygulama söylemi aslında fabrikalar ve yöre derneklerini de kontrol almaya yönelik olmasıdır. Son dö-

nemde özellikle alevi derneklerine yapılan saldırılar da bunlara bir göstertesidir.

TC devletinin neo liberal politikaları toplumun bir bütününe etkilemeye devam ediyor. T. Kürdistanı'ndaki özerklik ilanlarından sonra, Kürt halkını katletti. Özerklik meselesi hakim sınıfların bölgeye yönelik ihraç eden sermayesini etkileyeceğinden bu denli saldırmıştır. İşçilerin ve tüm ezilenlerin emeğine de göz dikmiş olan devlet, ege-menlerin sermayesini korumaya yönelik yeni düzenlemeler yapmaya çalışmaktadır. Son süreçte gündeme gelen Ulusal İstihdam Bürolarıyla işçilerin güvencelerini daha da azaltıp sermaye sahiplerinin işçiler üzerindeki tahakkümünü artıracaktır. Kıdem tazminatının kaldırılmasına yönelik tartışmalar sürerken bir de Ulusal İstihdam Bürolarının kurulması işçi sınıfının geleceği açısından çok karanlık olacağı görünüyor. Ancak işçi sınıfı bu politikalar karşısında son dönemde belli düzeylerde hareketlilik göstermiş, birçok yerde fabrika işgal edip üretimi durdurmuştur.

Yine neo-liberal politikaların bir başka yöntemi olan sermayenin ülkenin doğal kaynaklarını tahrip etmesidir. Artvin'deki maden işletmesinin kurulması için Cerattepe'yi ranta açmış ve doğayı tahrip etmiştir. Artvin halkı "*Artvin'in Üstü Altından Daha Değerlidir*" diyerek direniş başlatmış ve doğanın tahrip edilmesine karşı mücadele etmiştir.

Ezilenlerin bütününe yönelik bu denli saldırının olduğu ülkemizde isyanların olması oluşacak büyük bir deprem öncesi sarsıntılardan ibarettir. Hem Kürt halkının, hem işçi sınıfının hem de Karadeniz halkının devletin saldırısına yönelik aynı sebeplerden olmasa da birlikte ayaklanması çok önemlidir. Devletin faşist politikalarının aslında tek yanlı olmadığını da kitleler herkese göstermiştir ve bu isyanların yeni Gezilere dönüşebileceği de olası bir durumdur.

21 Mart Newroz döneminin yaklaşması kitlelerdeki isyan ruhunu yükseltmesi, bir olgu olarak tarihte yerini almıştır. Toplumdaki dinamiklerin hareketliliğini AKP hükümeti de görmüş ve yeni hamleler yapmaya başlamıştır. Hem bahsi geçen neo liberal politikaların ve Kürt halkının üzerine oluşturulan faşizan politikaların toplumsal bir isyana dönüşebileceğini gören hükümet, Gezi İsyanında sokakları mesken tutan halkı katledebilmenin yeni yollarını aramakta ve sokakları polislerin denetimine bırakılan bir düzenleme hazırlamaktadır.

Bahar döneminde oluşacak isyanların ve yeni Gezilerin bir parçası hatta öznesi olmak, bu isyanların öznesi olabilecek bir örgütlülük yaratmanın görevlerimizden biri olacağı aşikardır. Tarih bize göstermiştir ki devrim kitlelerin eserdir ve kitlelerin hareketliliğine ayak uyduramamak da, tarihte yerini almak anlamına gelmektedir.

(Bir ÖG okuru)

Berkin Elvan ölüm yıldönümünde unutulmadı

2013'te başlayan Gezi İsyanı sırasında polislin attığı gaz kapsülü ile başından yaralanan ve aylarca komada kaldıktan sonra 2014 11 Mart sabahı ölümsüzlüğe uğurlanan Gezi şehidi **Berkin Elvan**, ölüm yıldönümünde unutulmadı.

İstanbul: Berkin Elvan, Taksim Dayanışma'sının çağrısıyla ölümünün ikinci yılında, İstanbul Feriköy'deki mezarı başında anıldı.

Elvan ailesi, sanatçı **Pınar Aydınlar**, Grup **İsyan Ateşi**, HDP milletve-

kili **Garo Paylan**'ın yanı sıra **PŞTA** ve **Partizan** gibi birçok demokratik kitle örgütlerinin de destek verdiği anma 11 Mart günü Feriköy mezarlığında gerçekleşti. Berkin Elvan şahsında Gezi şehitleri ve tüm devrim ve demokrasi şehitleri nezdinde saygı duruşunda bulunuldu. Anma okunan basın açıklamasının ardından atılan sloganlarla son buldu.

Gülsuyu: 11 Mart günü Gülsuyu Kaşgarlı Mahmut Okulu önünde, Ber-

kin Elvan'ı anmak ve Türkiye Kürdistanı'nda TC'nin katlettiği tüm çocuklar için **Partizan** okurları boykot çalışması gerçekleştirdi.

Boykot çalışmasına saldıran polis iki **Partizan** okuru öğrenciyi darp ederek gözaltına aldı.

Saldırının üzerine okul önünde barikat kuran öğrenciler, TC'nin çocuk katliamlarına izin veremeyeceklerini vurgulayarak direnişe geçti. Öğrencileri sahiplenen, ismini öğrenemediğimiz bir mahalleli ise polis saldırısına uğrayarak gözaltına alındı. Partizan okurları polislin saldırılarına rağmen boykot çalışmasını gerçekleştirdi. Gözaltına alınanlar, karakolda bekletildikten sonra savcılığa sevk edildi ve orada ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Ankara: Berkin Elvan ve T. Kürdistanı'nda katledilen çocukları anmak için 11 Mart günü Tuzluca'yı Mahallesi'nde

buluşan **LÖB**, Liseli YDG, Liseli Dev-Genç'e polis saldırısı gerçekleşti.

Polis saldırısı sonrasında çıkan çatışmada liseliler polise Molotov kokteyli, havai fişek ve sapanlarla karşılık verdi. Çok sayıda TOMA ve çevik kuvvet ile saldıran polis, eylemde 5 LÖB, 5 Liseli Dev-Genç üyesi ve 1 DLB'liyi işkence uygulayarak gözaltına aldı. Polis saldırısı sonrasında tekrar toplanarak barikat kuran liselilere tekrar saldırı gerçekleşti. Müdahale sırasında Liseli YDG'liler polise havai fişeklerle karşılık verdi. Daha sonrasında eylem sonlandırıldı. Gözaltına alınan liselilerin ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

“BİZ BURADAYIZ!”

Çok önemli tarihsel bir süreçten geçmekteyiz. TC devleti hem içeride Türkiye halkına, hem de başta Ortadoğu olmak üzere bölge halklarına yönelik yoğun bir saldırganlık içindedir. Bu saldırganlık sebepsiz değildir kuşkusuz. İçinden geçtiğimiz süreçte hakim sınıf klikleri arasında çelişki tüm hızıyla sürmekte, şu an iktidarı elinde tutan ve Tayyip Erdoğan/AKP’de temsil olunan hakim sınıf kliği, kendi konumunu daha da güçlendirmek istemektedir. Bu amaçla “yeni anayasa” ve “Türk usulü başkanlık sistemi” tartışılmaktadır. Bu durum ise “parlamenter maskeli faşist Cumhuriyet rejimi”nde ortaklaşmış olan hakim sınıf klikleri arasındaki çelişkiyi derinleştirmekte, faşist devlet tarihinin en ağır politik krizlerinden birini yaşamasına neden olmaktadır. Politik krizle birlikte altan alta süren ekonomik kriz beraberinde Tayyip Erdoğan/AKP’de temsil edilen Türk hakim sınıflarını daha da saldırganlaştırmaktadır.

Mevcut egemen kliğin “yeni anayasa” ve “Türk usulü başkanlık rejimi”ne geçişle amaçladığı, devlet olanaklarını kendi kliğinin sınıfsal çıkarları için daha fazla kullanmak ve hatta gerçekleştirebilirlerse, -tıpkı erken Cumhuriyet yıllarında olduğu gibi-, M. Kemal ve CHP’nin faşist tek parti diktatörlüğüne benzer, Kemalist faşist bir diktatörlük yerine İslamcı faşist bir diktatörlük kurmaktır. T. Erdoğan/AKP kliğinin attığı bu adımlar beraberinde başta eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ya da ana muhalefet partisi lideri tarafından, “Cumhuriyet tarihinin en sorunlu döneminin yaşandığı” açıklamalarının yapılmasına neden olmaktadır. Ki bu açıklamalar hakim sınıf klikleri arasındaki dalaşın boyutu ve nerelere uzanabileceği hakkında bir fikir vermektedir.

Hakim sınıfların kendi arasındaki bu iktidar dalaşı, bir bütün olarak hakim sınıfların kendi sınıfsal çıkarlarının gerçekleşmesi için halka yönelttikleri saldırıların daha da pervasızlaşmasına yol açmaktadır. T. Erdoğan/AKP kliği devlet iktidarının tüm gücünü elinde toplama, “parlamenter maskeli faşizmi”, “Türk usulü başkanlık” sistemiyle “tek parti faşizmi”ne dönüştürmek istemesi, bir yandan hakim sınıf klikleri arasında dalaşa “yargı”nın bir silah gibi kullanılmasını doğurmakta, Anayasa Mahkemesi kararı ya da kayyum atamaları gibi hamlelerle sürecin devam etmesine neden olmaktadır.

Hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki bu dalaşa ortaklaştıkları tek nokta halka saldırı olmaktadır. Çünkü hakim sınıf kliklerinin ortak paydası sınıfsal çıkarları olmaktadır. Hatta denilebilir ki T. Erdoğan/AKP kliğinin hedefinde, esas olarak amaçladıkları rejimin hayata geçmesinde belirleyici engel ve bu anlamıyla da hedef olarak gördükleri; ilerici, devrimci ve yurtsever güçler vardır. Tam da bu nedenle bir yandan işçi sınıfına yönelik “kiralık işçi” ve “kıdem tazminatı” sal-

dırısı, kadınlara yönelik artık sistemleşmiş erkek terörünün devlet eliyle desteklenmesinin yanında bizzat örgütlü-politik kadınlara yönelik infazları, gençliğe yönelik geleceksizleştirme ve işsizleştirme saldırısı, çevre ve doğaya yönelik uygulamaya konulan rant ve talan politikaları vb. vb. tüm hızıyla sürdürülürken, başta Kürt ulusunun demokratik talepleri olmak üzere, en küçük demokratik hak talebine yönelik azgın bir faşist terörle saldırılmaktadır. İlerici, devrimci ve yurtsever güçlere yönelik faşist saldırganlık, sokak infazları, gözaltı ve tutuklama saldırıları devreye sokulmuş, yüzlerce insan katledilmiş, binlerce insan tutuklanmış durumdadır. Kürt ulusuna ve onunla dayanışma içinde olan devrimci harekete yönelik kapsamlı bir saldırı söz konusudur. Deyim yerindeyse T. Erdoğan/AKP kliği hedeflerinin önünde tek ve gerçek engel olarak gördükleri ilerici, devrimci ve yurtsever harekete yönelik topyekûn faşist bir saldırganlık içine girmiş durumdadırlar.

Halkın mücadelesine çöreklenme ve doğru tutum!

Kuşkusuz ki Türk hakim sınıflarının bu saldırganlığının bir yanında da devletlerinin emperyalizmin yarı sömürgesi olarak örgütlenmiş olması gerçeği bulunmaktadır. Türk hakim sınıflarının emperyalist çıkarlarla bütünleşen politikaları beraberinde içeride halka dışarda ise örneğin Suriye halkına yönelik saldırganlık politikalarının devreye sokulmasını getirmiştir. T. Erdoğan’ın “başkanlık arzusu” yani tüm yetkiyi kendisinde toplama istemi, bu anlamıyla sadece kişisel bir hırs değil, temsilcisi olduğu kliğin sınıfsal çıkarlarını daha sorunsuz hayata geçirme hedefini de içinde barındırmaktadır.

T. Erdoğan/AKP kliğinin genel olarak Ortadoğu özel olarak “Suriye macerasının” yenilgiyle sonuçlanması ve hatta başta Suriye Kürtlerinin kazanımları olmak üzere bölgede demokratik, halkçı olanakların ortaya çıkması ve bu durumun doğrudan Türkiye iç politikasını etkileme ihtimalinin varlığı, TC devletini daha da saldırganlaştırmıştır. T. Kürdistanı’nda şehirlilerin faşist ablukaya alınması, ambargo ve göç ettirmelerin yanında, faşist katliamlara başvurusunun nedeni budur. Bu saldırganlığın bir yanında, Rojava Devrimi’yle birlikte Kürt Ulusal Hareketi’nin, T. Kürdistanı’nda kitleler üzerindeki etkisinin artması, Kürt ulusuna statü talebinin ve “öz yönetim” taleplerinin açıklanması vardır. Diğer yanında ise T. Kürt Ulusal Hareketi’nin Türkiye’nin ilerici, devrimci, demokrat güçleriyle birlikte hareket ederek, 7 Haziran seçimlerinde kazanmış olduğu başarının da gösterdiği gibi, Türkiye işçi sınıfı ve halkı açısından düzen içi de olsa demokratik bir alternatifin ortaya çıkmasıdır. Bu gerçeğin belirgin bir şekilde kendini hissettirmesi beraberinde bütün klikleriyle Türk hakim sınıflarının “teröre

karşı mücadele” adı altında başta Kürt ulusunun mücadelesi olmak üzere, ilerici devrimci harekete karşı birleşmesini getirmiş durumdadır.

T. Erdoğan/AKP kliği gerçek düşmanın rakip hakim sınıf kliği olmadığını, nihai başarısının, halkı baskı altında tutmak, onun en bilinçli kesimi olan ilerici devrimci ve yurtsever hareketi teslim almaktan geçtiğini; ancak ve ancak bu politikasında başarılı olursa, “Türk usulü başkanlık” yani “tek parti rejimine dayanan faşizmi”ni hayata geçirebileceğinin farkındadır. Bu nedenle T. Erdoğan ve AKP kliği, “vatan savunması” adı altında, “terörle mücadele” gerekçesiyle, hem rakip hakim sınıf kliğini hem de orta ve küçük burjuva sınıflarını, şovenizmi ve her türden gericiyi kullanarak kendi politikası arkasında hizaya çekmek istemekte ve bunda da belli oranda başarılı olmaktadır.

Faşizme karşı mücadelede yeni bir mevzi: “Halkların Birleşik Devrim Hareketi”

Tayyip Erdoğan/AKP kliği, “yeni Anayasa” ve “Türk usulü başkanlık” sistemi konusunda adımlarını hızlandırıp, yeni yeni hamleler yaparken, Türk hakim sınıflarının bir diğer sözcüsü olan CHP ise; bu sınıfsal temsiliyetine uygun olarak, halk kitlelerinin iktidara karşı gelişen tepki ve öfkesini kendi arkasına yedeklemek için hamleler yapmaktadır. Nitekim CHP bu amaçla “sol” maskesini bir kez daha takmakta, demokratik kitle örgütlerini, Alevi örgütlerini, sendikaları bir araya getirerek “Sivil toplumun, sendikaların, siyasi partilerin tek tek yapacakları mücadelenin sınırları aşılmıştır. Bu mücadele doğrudan doğruya AKP devletiyle yapılacak mücadeledir. Herkes bunu böyle bilsin” diyerek “asgari müştereklerde mutabakat sağlanabilecek program” açıklamaktadır. Bazı “liberal”ler ve kendisine “sol”cu,

ilerici diyenler ise CHP’ye Cumhuriyetin “kurucu partisi” olarak çağrı yapıp, “AKP faşizmine karşı mücadele” ve Türkiye’nin demokratikleştirilmesinde rol almasını önermektedirler. Bu çevreler CHP’nin varlık misyonunun hakim sınıfların temsilcisi olması, bu anlamıyla işçi sınıfı ve halk düşmanı, Kürt karşıtı olma misyonunu gözardı etmektedirler. Çok derinlere inmeye gerek yok! CHP, başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere, işçi sınıfı ve halk düşmanlığından vazgeçmediği yani kendi kendini inkar etmediği müddetçe bir alternatif olamaz!

Kürt-Türk uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden emekçi halkının başta T. Erdoğan/AKP kliği olmak üzere TC faşizmine karşı savaşında kendi gücüne ve örgütlerine güvenmekten başka alternatif yoktur. Geline aşamada faşizme karşı savaşta, Kürt ulusunun direnişiyle, Türkiye emekçi halkının mücadelesiyle iç içe geçmiş durumdadır. Faşizm kendisine muhalif olan tüm güçlere yönelik imha ve tasfiye saldırısı içindedir. Bu saldırıda Kürt ulusunun hedef olarak daha çok ön plana çıkması, onun örgütlülük düzeyi ve direnişinin görkemiyle ilgilidir.

Türkiye halkı, özgürlük, demokrasi ve devrim mücadelesinde yeni bir mevzi daha kazanmış durumdadır. “Halkların Birleşik Devrim Hareketi” Türkiye emekçi halkının devrim mücadelesiyle, Kürt ulusunun demokrasi mücadelesini birleştiren, ortak bir hedefe yönelten, devrimci demokratik direnişi tahkim ederek, eylem birliğini somutlaştıran, son derece önemli ve içinden geçtiğimiz sürece yanıt olacak, tarihsel bir adımdır. Türkiye Devrimci Hareketi ve Kürt Ulusal Hareketi, TC faşizmine karşı savaşta, Türkiye emekçi halkına, “ben buradayım” demiş ve mücadele kararlılığını bir kez daha yenilemiştir. Öyleyse Şan Olsun “Halkların Birleşik Devrim Hareketi”ne!

İZMİR

Davutoğlu'na protesto eden işçilere gözaltı!

H. Merkezi: İzmir'e gelen Başbakan Davutoğlu'nu, "kiralık işçilik" yasa tasarısı ile ilgili protesto eden işçilere polis saldırdı. 15 işçi darp ve işkenceyle gözaltına alındı.

AKP hükümetinin işçilerin kıdem tazminatını kaldırmak, özel istihdam bürolarının açılması ve kiralık işçilik getiren yasa tasarısına karşı Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube üyesi işçiler Başbakan Davutoğlu'nun Başbakanlık Ofisi önündeki açıklaması sırasında eylem yaptılar.

İşçiler, "Kiralık işçilik köleliktir, köleliğe geçit vermeyeceğiz" pankartını açarken "Hükümet şaşırma kıdemime dokunma", "Kiralık işçi olmayacağız" ve "Hükümet yasamı al başına çal" sloganlarını attı.

Tepkilerini dile getirmek isteyen işçilerin etrafı polisler tarafından çevrildi ve darp edilerek gözaltına alındılar. 15 kişi gözaltına alınırken, işçiler gözaltı sırasında da "Kahrolsun faşizm" sloganını attı. İşçiler, ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

İZMİR

İşçiler yolu trafiğe kapatarak eylem yaptı

H. Merkezi: İzmir'de DİSK/Genel İş Sendikası'na üye Karabağlar Belediyesi işçileri hükümetin kazanılmış haklarına yönelik saldırılarını protesto etmek için 9 Mart günü yol kapatma eylemi yaptı.

AKP hükümetinin, kiralık işçiliğe yol açan, işçilerin kıdem tazminatlarını kaldıran ve özel istihdam büroları açan yasa tasarılarını meclise getirmesine karşı işçilerin eylemleri artarak devam ediyor. Genel-İş İzmir 5 No'lu Şube üyesi Karabağlar Belediyesi işçileri yol kapatma eylemi gerçekleştirerek meclisteki yasa tasarılarının geri çekilmesini istedi.

Yeşillik Caddesi'nde kendilerini zincirle bağlayan işçiler, yaklaşık 20 dakika süren eylemlerinin ardından yolu trafiğe açarak eylemlerine son verdi.

"Bu tasarıya karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz!"

onun öncesinde kıdem tazminatını ileriki zamanlarda bitirebilecek bir sistem çıkardı. Bunun adına da "kiralık işçilik" sistemi dediler.

Bizler de buna sendika olarak hiçbir şekilde müsaade etmeyeceğiz. Buna yönelik eylemlerimizi, protestolarımızı yapıyoruz. Başbakan Davutoğlu İzmir'e geldiğinde de haklı olarak tepkimizi ortaya koymaya çalıştık. Bununla ilgili önümüzdeki günlerde de kitlesel eylemlerimiz olacak. Zaten sürekli olarak irili ufaklı işçilerle beraber farklı yerlerde zincirleme, yol kapatma vb. eylemlerimiz sürüyor.

Biz bu yasa tasarısının meclisten geçmemesi için işçi sınıfı olarak elimizden ne geliyorsa yapacağız, sonuna kadar mücadeleye devam edeceğiz. Belki bu yasalar şu düzende eski çalışanları fazla etkilemeyecek ama yarınlar, çocuklarımızın geleceği için sıkıntılı bir durum olduğundan kaynaklı buna müsaade etmeyeceğiz.

Bugün baktığımızda sendikalı işçiler, örgütlü işçilerdir. Yarın bu tasarı meclisten geçtikten sonra örgütlenmemizin zaten imkanı olmayacak. İşçilerin, kıdem tazminatı olmayacak, iş güvencesi ortadan kalkacak. Bugün bizim kendi örgütlü çalıştığımız yerlerde "kiralık işçiliğin" girmesi bile bizim çalışma koşullarımızı etkileyecek. İşyerlerine "kiralık işçiliğin" girmemesi için ne gerekiyorsa yapacağız.

- Başbakan'ı protesto ettiğiniz eylemi bize aktarabilir misiniz?

Ercan Gül: O gün biz temsilci arkadaşlarımızla birlikte oraya pankart açalım, sesimizi duyuralım diye gittik. Oraya gittiğimizde emniyet bize hiçbir şekilde müsaade etmeyeceklerini bildirdiler. Hangi tarafa doğru yürüsek peşimizden geldiler. Biz de artık her şeyi göze aldık. Çünkü, sesimizi duyurmamız gerekiyordu. Arkadaşlarımızla birlikte, sesimizi duyurmak için dayak yeme pahasına pankart açıp slogan atmaya başlar başlamaz saldırıya uğradık.

Gerçekten de çok acımasızca davrandılar. Bunu sağlayan da emniyet müdürünün kendisiydi. Kendisi orada

polislere "vurun, kafalarını ezin" diye talimat veriyordu. Çok ağır küfürlerle maruz kaldık. Hatta emniyetin içerisine alındığımızda bile darp ettiler.

İçeride polislerin "Siz bizi burada rezil ettiniz" gibi yaklaşımları oldu. Bizim kimseyi rezil etme gibi bir derdimiz yok. Kıdem tazminatının, onların da kıdem tazminatı olduğunu, onların çocuklarının da geleceği olduğunu anlatmaya çalıştık. Ama pek bir şey anlamadılar, zaten emir üzerine çalışıyorlar.

- İşçileri ne gibi sorunlar bekliyor?

Ercan Gül: Kıdem tazminatı bizim iş güvencemizdir. Şöyle bir örnek vereyim; ben diyelim ki 11 yıldır bir işyerinde çalışıyorum. Bu yıl 11 yıl içerisinde birikmiş kıdem tazminatım var. Bununla birlikte patronun beni işten çıkarma korkusu var. Çünkü, beni işten çıkardığı vakit bu birikmiş parayı bana geri ödemek zorunda kalacak. Ama şimdiki tasarıyla beraber yıllık benim biriken paramı fona aktaracak ve bunu öncesinden zaten devlete ödeyecek. Ben yarın patronla sorun yaşadığımda diyecek ki; "git kardeşim muhatabın ben değilim muhatabın İŞKUR'dur. Git İŞKUR'dan, Çalışma Bakanlığı'ndan paranı al" diyecek bana. Ve kolaylıkla beni işten atabilecek. Yani AKP hükümeti açıkça patronların işini kolaylaştırıyor.

Bugün sendikalı olan örgütlü işçi sayısını çok azdır. Bugün milyonların işçi olduğu Türkiye'de biz binler üzerinden gidiyoruz. Genel-İş'in örgütlü işçi sayısı 68 bindir. Bugün patronlar ne kadar sendikasız çalıştırırsa, ne kadar fazla sömürürse o kadar fazla kâr elde edecekler. AKP hükümeti zaten bu işe çanak tutuyor. Elllerinden gelen bütün imkanları da patronlara sağlıyorlar.

BURSA

Metal işçileri alanlarda

Bursa'da çeşitli fabrikalarda çalışan metal işçileri, asgari ücret kıdem farkı ve Renault işçisine yönelik yaşanan saldırılara dur demek için 6 Mart günü, Kent Meydanı'nda buluştu.

Kent Meydanı'nda toplanan kitle adına, tüm saldırılara karşı direnme kararlılığını ortaya koyan metal işçilerinden Tofaş işçisi **Bora Coşkun** bir konuşma gerçekleştirdi. Coşkun, konuşmasında çalışma ve geçim şartlarına değinirken asgari ücrete yapılan zammın diğer kıdemlere de yansıtılmasının ne kadar haklı ve meşru bir talep olduğunu ifade ederek direnmeye devam edeceklerini vurguladı.

BURSA

İş cinayetleri protesto edildi

Bursa'daki Gemlik Gübre Fabrikası'nda, amonyum nitrat ve buhar hatlarında 19 Temmuz 2015'te meydana gelen patlamada işçi **Uğur Çavdar** katledilmiş, **Mustafa Karakol** ise yaralanmıştı.

Yaşanan bu katliamın 1. duruşması 8 Mart günü 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Dava öncesi adliye önünde Adalet Arayan İşçi Aileleri basın açıklaması gerçekleştirerek katliamları protesto etti. Aileler adına açıklamayı katliamda hayatını kaybeden Uğur Çavdar'ın iş arkadaşı **Mahir Kaçar** yaptı.

Açıklamaya ailenin avukatları, Kimya Mühendisleri Bursa Şube Başkanı **Ali Uluşan** ve **Partizan** okurları da destek verdi.

Sağlığımıza yatırım yapmayanlar hastalıklarımızdan ticaret yapıyor

14 Mart Tıp haftası dolayısıyla sağlık emekçilerinin çalışma koşullarına dair TTB Merkez Konsey Üyesi **Hüseyin Demirdizen** "Sağlıkta Dönüşüm" ve gelişen "Sosyo-ekonomik eşitsizlik" üzerine hazırladığı araştırmada "devletin bu dönüşüm sürecini kendi verileri (TÜİK ve Sağlık Bakanlığı) açıkça ele veriyor" dedi.

Bu veriler arasında da devletin "sağlıkta daha az para harcıyoruz" söyleminin gerçekliği karşılamadığını ifade ederek dolar bazında vatandaşın cebinden çıkan ücretin 2002 yılında toplam sağlık harcamasının iki katı olduğunu kaydetti. Bunun da hastalık tespiti sıralamasında birinci basamakta yapılacak işlemlerin daha pahalı olan MR, Ultrasonografi, Röntgen vb. gerekli, gereksiz ikinci ve üçüncü basamaklarda sürdürülmesi olarak belirtti.

"Çok hasta bak da, nasıl bakarsan bak"

Sağlıkta performans sistemi üzerine "Çok hasta bak da, nasıl bakarsan bak" anlayışıyla sağlık hizmetinin dayatıldığını dile getiren Demirdizen, "Biz bu boğucu tabloya isyan ediyoruz" diyerek, yoğun ve stresli bir ortamda uzun süre çalışmak durumunda kalan doktorların "30 saati geçen nöbetlerin karşılığını alamadıklarını ve yeterli dinlenme olanağı bulamadıklarını" söyledi.

Mevcut sistem hastalık üretiyor, hastalıklarımızı ve emeğimizi istismar ediyor diye açıklayan

Demirdizen, "Paran kadar sağlık olağan hale gelirken yoksulluk ve eşitsizlik bedenlerle birlikte vicdanlarda da yaralar açıyor" dedi.

Doğallaşan eşitsizlikler

"Sağlıkta eşitsizliğinin nedeni tamamen sosyoekonomiktir" diyen Demirdizen "Kalıcı eşitsizlik kavramının eşitliğin prensip edinmediği siyasi ortamlarda süreklileşen ve adeta kendilerine doğallık atfedilmeye başlanan eşitsizliklere gönderme yaptığını" ifade ederek, yaşanan sosyoekonomik eşitsizliğin temelinde hanelerin gelir seviyesi gibi nesnel sosyoekonomik koşulların etkili olduğunu aktararak, açık bir uygulanan ayrımcılığa dair ise "gelir seviyesi ne olursa olsun etnik kökene ve/veya anadile bağlı, din ya da mezhebe dayalı, ya da toplumsal cinsiyet ve cinsel yönelime dayalı kimlik, çoğunluğun eğilimlerinden ya da egemen ideolojiden ayrıştığı ölçüde aşağı görülme ve denk addedilmeme sebebi olabiliyor" dedi.

Sağlıkta dönüşüm ile dönüşen özel sektör

Demirdizen, "Sağlıkta Dönüşüm ile birlikte bazı hizmetler neredeyse önemli ölçüde özel sektöre devredilmiş durumda. Örneğin kamu hastanelerinde 305 mamografi varken özeline elinde, 517 tane bulunuyor. Meme kanseri teşhisinde çok önemli olan bu makine kamuda olmadığı için hasta mecburen özele gidecek.

Türkiye'de 10 milyon insan açlık sınırındayken ve 35 milyon insanın da yoksulluk sınırında yaşadığı ortadayken sağlık sistemini 'özel' dönüştürdüğünüzde tedavi hakkı bir yerde engellenmiş oluyor" dedi.

Tedavi ve bakım hizmetleri bazı alanlarda özel sektöre devredilmiş durumdayken özel sektörün yasal olarak SGK ücretlerinin % 200'e kadar fark aldığı kaydeden Demirdizen, "Tanımlanmamış ilave ücretler alındığı sıklıkla kamuoyuna yansırken, kamu sağlık hizmetlerinde 12 kalemede ilave ücret ödemeden hizmete ulaşmanın olanağı yok" dedi.

"Sağlık emekçileri ölüyor, öldürülüyorlar"

Tüm çalışanlar gibi sağlık emekçilerinin çalışırken katledildiğini ve ölümüne çalıştırıldığını belirten Demirdizen, "Sağlık emekçileri, güvensiz çalışma ortamlarında başta şiddet, mobbing ve mesleki riskler nedeniyle hastalanıyor, yaralanıyor, ölüyorlar, öldürülüyorlar" dedi. Demirdizen sağlık hizmetlerindeki pazarın büyüdüğüne de vurgu yaparak, "Yaptığımız çalışma bir kez daha göstermiştir ki içimizde en zor durumda olan asgari ücretle ve iş güvencesinden yoksun olarak çalışan taşeron sağlık çalışanlarıdır" dedi.

Çalışırken geçinebilecek ücret, emeklilikte hak edilen aylığın alınması yönündeki taleplerinin de karşılanması gerektiğini söyleyen Demirdizen, "Herkes için eşit, ücretsiz sağlık hizmeti, hekimler ve sağlık çalışanları için iş, gelir, gelecek ve can güvencesi sağlanana kadar 14 Mart'ların bayram değil, mücadele olarak yaşanacağını duyuruyoruz" diye konuştu.

Emekçinin Gündemi

8 Mart'tan Newroz'a; 1 Mayıs'a işçi/emekçi kadınları örgütleyelim!

Baskı, şiddet, korku ve yıldırma politikaları ile sokakları kuşatan erkek egemen devlet, 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'nde "valilerinin" emriyle yasaklı; bütün sokakları abluka altına aldığı bir 8 Mart olmasını diledi. Ancak karşılarında isyan zılgıtlarını yükselten, 8 Mart yasaklanamaz diyen kadınların direnişiyi karşıladı/karşılaştı.

Esnek üretimin, güvencesizliğin katlanarak devam ettiği, görünmeyen emeğin yani kadın emeğinin torba torba çıkarılan kanunlarla çok daha büyük kural dışılıklarla sömürülmeye çalışıldığı ve bütün bu yasalarla görünmeyen kadın emeğinin zapturapt altına alınmak istendiği ise çok açık. Bugün çıkarılmaya çalışılan işçi sınıfına yönelik saldırı yasalarından ve operasyonlarından en büyük pay yine en çok kadınlara düşecektir. Bütün bu gerçeklikler ışığında bu dönem 8 Mart'a damgasını vuran kadınların direngen, mücadeleci ve militan çizgisi olmakla birlikte taleplerimiz noktasında yıllar yılı mücadelesini sürdürdüğümüz "eşit işe eşit ücret, süt izni, kreş hakkı, yıpranma hakkı, 8 Mart'ın tatil edilmesi, ebeveyn izni, regli izni vd." gibi en temel taleplerimiz bu yıl çok fazla ön plana çıkarılmamıştır. Kadınlara yarı zamanlı esnek çalışma koşulları dayatılırken, çocuk doğurma ve yaşlı bakımı özendirilmektedir.

Her geçen gün yeni saldırırla boyutlanan kayıt dışı çalışma kadın işçilere örgütsüzlüğü dayatmaktadır. Torbadan çıkan ilk çocukta 2, ikinci çocukta 4, üçüncü çocukta 6 ay yarı zamanlı çalışma ve çocuk okul çağına gelene kadar ebeveynlerden birisinin kısmi zamanlı çalışmasının önu açılmakta (muhtemelen bu politika kadınları eve kapatma politikasından bağımsız değildir). Ayrıca kıdem tazminatının fona devredilmesi ile birlikte kriz durumunda emeğinden ilk vazgeçecek olanların kadın işçiler olması kadınlar için güvencesizliğin ta kendisidir.

Özel istihdam büroları ve kiralık işçilik vb. saldırılar ile kadınlar iş yaşamının dışına atılıp aileye köle haline getirilmek istenmektedir. DİSK Genel İş araştırma Dairesi raporuna göre kadınların istihdama katılımının kısıtlandığı OECD ülkelerinde % 61,8 Türkiye de % 30,5'tir. 12 milyon kadın ev işleriyle uğraştığı için işgücüne dâhil edilmiyor. 1,5 milyon kadın kayıt dışı ve yarı zamanlı çalışıyor. R. Tayyip'in yaptığı "kadınların en büyük sıkıntısı çalışma yaşamına katılmalarıdır" açıklaması önümüzdeki süreçte kadın işçilere yönelik işten çıkarma saldırılarının ve savaşın faturasının öncelikle işçi kadınlara kesileceğini göstermektedir.

Bütün bu veriler ve belirlemeler de göstermektedir ki bu süreci örgütlemek noktasında işçi kadınlara yönelik politika üretmek, yaşama, mücadele patliğimize uygulamak, bu politikaları işçi ve emekçi kadınlarla buluşturma noktasında başta biz DDBS'li kadınlar olarak daha aktif bir mücadele içerisinde olmak anın ihtiyacıdır. Bu ihtiyacı tartıştığımız/tartıştırdığımız ve bu ihtiyaca cevap olmak için irade gösterdiğimiz oranda gelecek, örgütlenecek ve ilerleyeceğiz.

8 Mart ile birlikte ortaya çıkan enerji kadınların sokakları örgütleme ve politikada söz söylemedeki ısrarları bizlere görevlerimizi bir kez daha hatırlatmaktadır. Sokaklara taşan, birçok noktada kitlelerle buluşan politikalarımıza kadın emeğinin sömürsünün, kadına yönelik her türlü şiddet ve saldırılara karşı, cinsiyet eşitsizliğinin sınıfsal özünü ve politik yanlarını işçi ve emekçi kadınlara anlatmak noktasında sorumluluğumuzun bilincine ajitasyon ve propagandalarımızda, kampanya, eylem vb bütün faaliyetlerimizde işçi ve emekçi kadınlara özgü yol yöntem ve araçları yaratıcı ve etkin bir şekilde kullanılmalı bu politikaların başta uygulanması noktasında kadınlar olarak irade göstermeli, denetlemeli, takip etmeliyiz.

Politikalarımızın işçi ve emekçi kadınlarla buluşması, sorunlarının ve taleplerinin dillendirilmesi, alanlara çıkması için görevlerimizi yapmaktan asla imtina etmeyeceğiz. Sınıf bilinçli kadınlar olarak şiddetin her türüsüne, emek sömürsüne, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine, ataerkiye karşı yapabileceklerimizin bilincinde olarak sınıf bilincimizle baharı karşılamalıyız. 8 Mart'taki isyan zılgıtları ile ilk adımı attık. Daha fazla işçi ve emekçi kadına temas etmek, fabrikalarda olmak 8 Mart'tan, Newroz'a 1 Mayıs'a ve 15-16 Haziran büyük işçi direnişine görevlerimize daha sıkı asılacak ve politikada etkin, faaliyette disiplinli olarak sınıf/kadın bilincimizle örgütleneceğiz.

Sendika üyelerine verilen cezalar protesto edildi

Bursa: Bursa'da 10 Eylül 2014 tarihinde 4 sendikanın (Türk Eğitim Sen, Eğitim Sen, Aktif Eğitim İş, Eğitim İş) ortaklaşa düzenlediği "Büyük Eğitim Yürüyüşü" nedeniyle sendikaların şube başkanları, yöneticileri ve üyelerinin de aralarında bulunduğu 27 eğitimciye 1 yıl 3 ay hapis cezası verilmişti.

12 Mart günü Türk Eğitim Sen, Eğitim Sen, Aktif Eğitim İş, Eğitim İş verilen bu cezaları protesto etmek Kent Meydanı'ndan Fomara Meydanı'na kitlesel bir yürüyüş düzenledi. Eylem aralarında **Devrimci Demokrat Sendikal Birlik (DDBS)**'nin de bulunduğu çok sayıda sendika ve

emek örgütü de destek verdi. Kent Meydanı'nda toplanan kitle, "Baskı ve cezalar bizi yıldırılmaz mücadeleyi büyütüyoruz" yazılı bir pankart açarak Fomara Meydanı'na yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasının ardından eylem halaylar eşliğinde son buldu.

“Sibel Çapraz serbest bırakılsın”

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, hasta tutsaklar için 208. kez 12 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde adalet istedi.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kitle hasta tutsakların fotoğraflarının olduğu dövizler taşıdı. Gezi, Suruç ve Ankara şehitleri aileleri ile tutsak **Sibel Çapraz**'ın ailesinin de katıldığı F oturma eyleminin 208. haftası, Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde özel harekat timi tarafından açılan ateş sonucu yaralanan HDP Hakkari İl Genel Meclis üyesi ve Hakkari Demokratik Toplum Meclisi Eşbaşkanı **Sibel Çapraz**'ın hapishanede yaşadığı hak ihlalleri ve sağlık sorunlarını aktarmak için düzenlendi.

“Geçici Özel Güvenlik Bölgesi” yasakları başladı

H. Merkezi: Baharın gelmesiyle yayla ve köy yasakları da başlamış oldu. Bingöl, Elazığ ve Dersim valilikleri “Geçici Özel Güvenlik Bölgesi” gibi kılıfla gerçekleştirmek istediği katliamların önünü açıyor ve halkı yaylalara çıkarak geçimini sağlayacağı imkânlardan yoksun bırakmaya çalışıyor.

Bingöl'de 18, Elazığ'da 13, Dersim'de ise 11 bölgenin, Valilikler tarafından “Geçici Özel Güvenlik Bölgesi” ilan edilmesinin ardından, Bingöl kent merkezi ve 7 ilçede 18, Elazığ'da ise 4 ilçeye bağlı 13 bölge, Dersim'de ise birçok yere bağlı 11 bölge 1 Mart- 1 Eylül 2016 tarihleri arasında yasaklandı. Valiliğin 2565 Sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu'nun 32/A maddesi gereğince yasaklı ilan edilen bölgelerde yaşan halk ise tepkili.

Valilik'ten iş makinesi yasağı

H. Merkezi: Amed Vali Yardımcısı **Mehmet Demir** imzasıyla “kanunsuz eylemler” başlığıyla merkez ilçeler dahil olmak üzere 17 ilçe belediye başkanlıklarına gönderilen yazıda ikinci bir emre kadar yol, kaldırım gibi çalışmalarını yasakladı. Valilik verdiği kararın gerekçesi olarak da iş araçlarıyla “hendeklerin kazılabileceği” ihtimalini gösterdi.

79 günlük ablukanın ardından Cizîr: Ölüm kokusu ve her şeye rağmen direniş!

“Keşke 5 evim yıkılsaydı da, o gençler ölmeseydi.” Cizîr'in Nur Mahallesi'ndeyiz. Cizîr halkı TC devletinin 79 gün süren ablukasının ardından mahallelerine geri dönüyor. Kimisi yıkılan evinin önünde diz çökmüş, kimisi yakılan evinden bazı eşyaları çıkarıyor. Bu sözleri ise yakılan evinden yeşil mont ve çiçekli şalların bulunduğu eşyaları bir çukura atan birinden duyuyoruz. Çocuklarını kaybedenler ve cenazelerine ulaşamayanlar, her gün umutla bu eşyalara bak-

duğumuzu belirginleştiren çantamız, zırhlı araçların tacizine maruz kalmamız için daha ilk dakikalarda yeterli. Özgür basına yönelik saldırıların yoğun olarak gerçekleştiği, İMC kameramamı **Refik Tekin**'in vurularak yaralandığı, Azadiya Welat'tan **Rohat**'ın katledildiği, birçok muhabirin ölüm tehlikesi atlattığı ve gözaltına alındığı Cizîr'de tek başımıza olmamızın verdiği tehlike sinyallerini alırmaz diğer basın mensupları ile buluşabileceğimiz bölgeyi tercih ediyoruz.

diği okulları ise karakola çevirme telaşında devlet. 4 okul bunun için planlanmış durumda bile.

Diğer yandan devletin “zafer”ini göstermek için duvarlara ölen katillerin isimlerini yazan ve caddelere kendilerince o isimleri veren kolluk kuvvetleri, tankıyla topuyla saldırdığı bu mahallelerde sadece ölüm saçmamış; psikolojik savaşını da yürütmüş-yürütüyor. Kullandığı evlere pet şişelerinde idrarlarını bırakan asker ve polislerin kadın

düşmanlığını “çıplak beden teşhirleri” ve yazdıkları duvar yazılarından biliyorken evlerde bırakılan kadın iç çamaşırları ve “namus” algısına yönelik pratiklerinden bir kez daha görüyoruz.

No:23, “Birinci Bodrum”

Sokaklarda ilerlerken tamamen yıkılmış bir binanın duvarına tebeşirle yazılmış “No: 23” dikkatimizi çekiyor. Evet, burası orası, onlarca insanın can verdiği “Birinci Bodrum.” Üç bodrumdan ilkiyle karşılaşmamız o kadar ani oluyor ki, ne hissedeceğimizi bilemiyoruz.

Azadiya Welat gazetesi Yazı İşleri Müdürü **Rohat Aktaş**'ın bu bodrumda olduğunu öğrendiğimiz günler aklımıza

geliyor, direnişçilerin direnmek, Rohat'ın ise gerçekleri yazmak için o bodrumdan bir yolunu bulup çıkacaklarını düşündüğümüz günler...

Teslim olmaksızın ölümü seçerek Cizîr halkının direniş tarihine isimlerini nakşedenlerin Cizîr'in bundan sonraki günlerini, geleceğini çizeceğini bilmez bizi kan ve ölüm kokan bu duvarlardan bir nebze olsun uzaklaştırıyor. Cizîr'de sadece “TC'nin katliamı var” demek, var olan görkemli direniş gölgelemek anlamına geliyor. Bunu bodrumkatlarında bir kez daha fark ediyoruz. Sohbetlerimizdeki “İstanbul'u 3 günde fethettiklerini söylüyorlar, Cizre'ye 60 gün boyunca giremediler” sözleri daha çok anlam ifade ediyor.

(Bir ÖG çalışanı)

tığından eşyaları çukura gömmeyi tercih ettiğini söylüyor mahalleli.

2 Mart günü Cizîr'de sokağa çıkma yasağının kısmi olarak kaldırılmasının ardından bir hafta sonra 9 Mart günü yasağın önce ve yasaklar sırasında da gittiğimiz ama sınırında bekletildiğimiz Cizîr'deyiz. İlçe otogarından merkeze doğru yaklaştıkça TC devletinin şehirde saçtığı vahşet gözlerimizin önüne seriliyor. Nusaybin Caddesi üzerindeki evler, apartmanlar, işyerleri yasaklı bölgede olmamalarına rağmen yakılmışlar, havan toplarının hedefi olmuşlar.

“Buralar böyleyse, yasaklı mahalleler nasıldır?” diye düşünerek caddeyi ilerlerken her iki adımda bir önümüzden polislin zırhlı araçları geçiyor. Basın ol-

Köy boşaltmalardan Cizre direnişine...

Cizîr'de polis her yerde. Saldırıların yoğun olduğu Cudi, Nur ve Sur mahalleleri, 90'lı yıllarda boşaltılan köylerden gelen halkın kurmuş olduğu mahalleler. Kurulduğu tarihten beri devletin hiçbir kurumunu kabul etmeyen bu mahallelere yıllardır giremeyen polis, katliamın ardından her duvara cinsiyetçi söylemlerini kazımış, “kan” kırmızı bayraklarını asmış, zırhlı araçlarıyla her sokakta karışımızda.

Cizîr halkının kaybettiği yüzlerce insanın ödediği onca bedelin yanında canlarını yakan ise polislin yıllardır giremediği mahallelerde şimdi cirit atması... Üstelik karargah olarak kullan-

“İnfazlar yaşanırken acımızı anlatmak zorumuza gidiyor”

İstanbul: Cumartesi Anneleri bu hafta 572. kez Galatasaray Lisesi önünde, kayıpların akıbetini sormak için bir araya geldi. Bu haftaki nöbet İzmir'de gözaltında kaybedilen **Nurettin Toluk** için gerçekleşti.

Cumartesi Anneleri ve **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)**, Taksim Tünel'den Galatasaray

Meydanı'na kol kola girerek bir yürüyüşle geldi. Galatasaray Meydanı'nda buluşan insan hakları savunucuları, “Kayıplar belli failler nerede?” yazılı pankart ile gözaltında kaybedilenlerin fotoğraflarını taşıdı.

Bu haftaki eyleme, Gezi, Suruç, Ankara aileleri ve sanatçı Pınar Aydınlar da katıldı. Bu hafta yapılan konuşmalarda T. Kürdistanı'nda yapılan katliamlara dikkat çekilerek Nurettin Toluk'un akıbeti soruldu.

8 Mart baharı, bahar serhildanı muştuluyor!

Dillerimiz Sûr'a selam gönderiyor, yüreklerimiz 8 Mart'ın baharın müjdesi olduğunu biliyor. Bahar ise bu topraklarda mevsimsel bir olay olmaktan çıkmış durumda.

Birkaç yüz metre ileride tank ve top sesleri yükseliyor. Amed'in sokaklarında, günlerden ise 8 Mart. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde birçok bölgede kadınlar, kendi bedenleri ve kimliklerine yönelik katliam, şiddet, yok sayma, emek sömürüsüne karşı alanlara çıkmaya hazırlanırken erkek egemen sistemin bu politikaları birkaç yüz metre ötemizde can buluyor. Katledilen kadınların bedenlerinin çıplak bir şekilde teşhir edildiği, duvarlara cinsiyetçi sloganların yazıldığı, evlerin içine kadın iç çamaşırlarının bırakıldığı topraklardayız.

TC'nin 99 gün boyunca süren saldırıları ve beraberinde Kürt halkının onurlu direnişinin 98. gününde, Sûr sokaklarında kadınların direndiğini bilerek binlerce kadının buluşma yeri olan DTK önüne gidiyoruz. Her bir sokak başında polis TOMA'sıyla, akrebiyle ve rangelarıyla konuşlanmış. Silahları ellerinde, suratlarında tehditkar ve bir o kadar da korku dolu bir ifade var. Hele ki elimizde fotoğraf makinesi görmesinler! Görüntülenmekten, teşhir olmaktan duydukları korku o kadar belli ki. Ya araçlarının içine geçiyorlar, ya da yüz ifadeleri daha tehditkar bir hal alıyor.

Korkuya sebep olan kelime: "Özsavunma"

Kadınlarla buluşma alanımıza girerken didik didik arıyorlar bizi. Pankartlarımıza bakıyorlar, inceliyorlar uzun uzun. Hatta bazı kadın arkadaşlarımızın pankartlarına keyfi bir şekilde el koymaya kalkıyorlar. "Özsavunma" yazılı pankartlar direkt hedef oluyor. Polisler, "özsavunma" kelimesini gördükleri her pankartı alana almamak için ellerinden geleni yapıyorlar.

"Neden?" diyor kadınlar, bir

cevap vermekten bile acizler. Bilmiyorlar nedenini, ama sonuçta onlar için "tehlikeli", onlar için "yasak"! Oysaki biz biliyoruz neden korktuklarını. Hem erkek hem de devlet şiddetine karşı kadınların kendi güçlerini keşfetmelerinden, özgürlüğe koşmalarından korkuyorlar. Çilem Doğan'ın yıllarca uğradığı şiddetin her haline ve katledilmekle son bulacak olan "kaderi"ne ses çıkarmayanlar, Çilem'in bu gidişata bir "dur" demesinden, faili olacak adamı öldürerek öz savunmasını kuşanmasından korkuyorlar. T. Kürdistanı'nda erkek devletin politikalarına karşı öz savunmayı kuşanan kadınlardan korkuyorlar.

Kadınlar polis nezdinde devletin, devlet nezdinde ise erkek egemen sistemin korkusunu çok iyi bildiklerinden pankartlarını ellerinden bırakmıyorlar. "Sizin yargı sisteminiz erkekleri 'iyi hal'den bırakır, kadınları ise ölüme terk eder" diyorlar. "Savaşta bedenimiz ve kimliğimiz üzerinden vurmaya çalışsınız bizi, hapsedtiğiniz duvarları sağlamlaştırmak istersiniz" diyoruz. O pankartları, yılmayarak alandan içeri alıyoruz.

Bahar demek, serhildan demek!

DTK önü giderek kalabalıklaşırken sloganlarımız daha da

güçleniyor. Sûr'dan gelen patlama seslerine inat "Biji berxwedana Sûr ê", "Sur'da direnen kadınlara bin selam" diye haykırıyoruz. Zılgıtlarımızı, sloganlarımızı Sûr'da direnen kadınlara gönderiyoruz. İstasyon Meydanı'na gerçekleştirdiğimiz yürüyüş ve sonrasında mitingte de aynı hava hakim. Amed'in 8 Mart'ı coşkudan uzak ama direnişe yakın geçiyor. Dillerimiz Sûr'a selam gönderiyor, yüreklerimiz 8 Mart'ın baharın müjdesi olduğunu biliyor. Bahar ise bu topraklarda mevsimsel bir olay olmaktan çıkmış durumda.

8 Mart baharı, bahar ise serhildanı muştuluyor. Sadece Amed'de değil, kadınların olduğu her alanda durum böyle. Çünkü kadınların ne erkek şiddetine maruz kalmaya ne katledilmeye ne de yaşamın kısıyına köşesine atılmaya sabrı kalmadı artık. Bu sabırsızlığın belirtileri ise birçok alanda kendini gösterdi. Devlet tarafından yasaklı kılınan alanlara kadınlar öz savunmalarını kuşanarak cevap oldular, "Yasaklarınızın karşı yaşamın her yerindeyiz" dediler. Kadın dayanışması büyüttü, savaşılar direnen kadınlara direnerek selam gönderildi.

Bu selamlamayla beraber 8 Mart, her alanda hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını, olmaya çağını gösterdi. 2016'nın 8 Mart'ı, Sûr'dan Kadıköy'e, Cizre'den Kızılay'a, Nisêbîn'den Alsancak'a 2016'nın kadınlar için direniş-serhildan yılı olacağını somutlanışıdır.

Muğla'da Özgecan Parkı'nda bacakları açık diye heykeller kaldırıldı

H. Merkezi: Muğla'da Özgecan Parkı'nın açılışı öncesi parkta bulunan heykeller bacakları "normalden fazla açık" olduğu için kaldırıldı.

Muğla Fethiye'de Özgecan Parkı'nın açılışı öncesi parkta bulunan balerin heykeller kaldırıldı.

Heykellerin parktan kaldırılma sebebi ise bacaklarının normalden fazla açık olması olduğu iddia edildi.

8 Mart günü saat 15.00 sıralarında dört adet heykel bulunan parkta, belediyenin zabıta ekipleri ve iş makineleri çalış-

maya başladı. Bacakları "normalin üstünde açık" olduğu iddia edilen heykeller açılış öncesi vinçle kaldırıldı. Heykeller saat 16.00 sıralarında kamyonlarla taşınıp götürüldü. Belediyeden konuyla ilgili henüz resmi bir açıklama yapılmadı.

Göğün yarısı

Hareket etmeyenler zincirlerinin de farkına varamazlar, eksiklerinin de...

Bizler açısından isyan ve direniş kokularını yaya yaya gelen bahar, devlette korku yaratmış durumdadır. Bu yüzden de "bahar korkusu"nun sardığı erkek egemen devlet, kadınlar üzerinde tahakküm kurmanın bir yöntemi olarak 8 Mart'ta alanlara çıkmayı yasakladı. Ancak hiçbir alan kadınlara kapatılmadı ve kadınlar da bunu kanıtlarcasına sadece yasaklanan alanları değil, o semtin tüm sokaklarını 8 Mart alanlarına çevirdiler. Yeşil Yol direnişçisi Havva kadının dediği gibi "devlet kimdir" dediler ve verdikleri direnişle erkek egemenliğinin tüm yanlılarını boşa çıkardılar.

Bizim açımdan sürece bakıldığında ise karşımızda ke-sintisiz ve ısrarlı bir çalışmanın varlığından söz etmeliyiz. Kurumsallaşmanın ataerki ve tüm taşıyıcı mevzilerinde yarattığı çatırdamanın seslerini duyarcasına bir çalışmanın ürünü oldu bizim için bu **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**... Aslında geçtiğimiz yaz gerçekleştirdiğimiz kadın kampının ardından başlayan bir sürecin yansımasıydı. Kampın ardından aralıksız, takvimsel gündemlere sığmayan, güncel müdahil olan, hızlı refleks veren, örgütlenme çalışmalarını derinleştiren bir kadın çalışmasının varlığıydı 8 Mart'ta açığa çıkan... Bu vesileyle son 7-8 aylık sürecimize kısaca göz atmamız bizler açısından faydalı olacaktır.

7 aylık süreçte 2 koordinasyon toplantısı gerçekleştiren ve 3.sünü 26-27 Mart'ta, bir günü LGBTİ gündemli olacak şekilde düzenleyecek olan kadın çalışmasının bu istikrarı, örgüt olma yolundaki adımları bizi hem geliştiriyor hem de harekete geçtikçe eksiklerimizi açığa çıkarıyor ve bununla beraber sorunları nasıl çözeceğimizi konusunda önümüzü açıyor. Birlikte, kolektif şekilde tartışmanın verdiği zengin tartışma ortamı, beraber karar almanın sağladığı güç ve enerji, alanlarımızdaki çalışmalarımızın tetikleyicisi oluyor.

Bu süreçte emek düşmanlığı, ayrımcılık, şiddet ile örülü yaşamlarımız için verdiğimiz mücadelenin yanı sıra T. Kürdistanı'nda abluka ve katliamlar, ülkenin dört bir yanında politik ve örgütlü kadınlara dönük katliamlar genel gündemimiz oldu. 25 Kasım'dan 8 Mart'a genel olarak bu gündemli bir politika yürütsek de, yalnızca takvimsel dönemlere sıkışmayan bir hat izledik. "**Katledilen kadınlar onurumuzdur**" diyerek 2 gün süren sokak etkinlikleri, açıklamalar, yol kesme eylemi, bir yıl boyunca kadınlara dönük katliamların çetesini açıklama gibi eylemler gerçekleştirdik. Ses çıkarma eylemlerine katıldık, ses çıkarma eylemleri örgütledik.

Kadın örgütleri ile ortak platformlarda yer alarak birlikte Cizre ve Sur'a merkezi çağrı yaptık, burada direnişi ören kadınlarla isyanımızı birleştirdik. Seve-Fatma-Pakize katledildiğinde cenazelerimizi omuzlamak için yine Cizre'nin yolunu tuttuk. Örgütlülüğümüz ve dolayısıyla gücümüz-enerjimiz oranında direnişin bir parçası olduk.

8 Mart sürecinde de devletin mücadele eden, sokağı adres gösteren devrimci, demokrat ve muhalif tüm güçleri, bir bütün halkı sindirmek, yıldırma, başını kaldıramayacak hale getirmek, T. Kürdistanı'ndaki katliamın üzerine örtmeye çalıştığı örtüyü kaldıracak cesareti bulamamasını sağlamak için geliştirdiği saldırı politikalarına ve bunun üzerimizde yarattığı tüm etkilere rağmen bundan sıyrılmanın yollarını aradık. Diğer yandan 8 Mart'ı yaratan kadının "emekçi"liğini yok sayanlara; "uğruna mücadele edilecek değerdeki" kadını "fabrikaya sıkıştırma" ve kadın hareketini "sınıf hareketinin mütefik"i" görenlere karşı da mücadele vermek zorunda kaldığımız, bu mücadelenin daha da görünür olduğu bir 8 Mart süreci geçirdik. 8 Mart afiş, bildiri dağıtma, stant çalışmaları, toplantı ve kahvaltılarla kadınları biraraya getirme, ev ziyaretleri düzenleme, kampüslerde hazırlıklar yapma gibi çalışmalarla geçti. Bu çalışmalar sırasında çok şey öğrendik, çalışma tarzımızdaki eksikliklere ilişkin çeşitli tespitlerde bulduk. Bunları tamamlamak için bir dahaki koordinasyon toplantımızı bekleyerek, kadınların sürece dair değerlendirmelerini ortaklaştırmalıyız.

Rosa Lüksemburg'un dediği gibi "**Hareket etmeyenler, zincirlerinin farkına varamazlar**". Biz Rosa'ya **Maria von Ebner-Eschenbach**'tan bir alıntıyla ek yapalım: "**Özgürlüğün en büyük düşmanı mutlu kölelerdir!**" Kadınlar hareket ediyor, durmuyor, susmuyor, sinmiyor... Hem de ne erkek egemen devletin ne onun kurumlarının ne ataerkinin bağrında kadına yaşamı zindan eden toplumun ne de toplumun kurumsallaşan alanlarının karşısında!

TC-Cihatçı işbirliği; AKP'nin kendi kuyusunu kazması

Rusya geçtiğimiz şubat ayında BM Güvenlik Konseyi'ne, Türkiye'nin cihatçı çetelere verdiği desteğe ilişkin bir istihbarat raporu verdi. Rapora göre Türk devletinin gerici çetelere askeri mühimmatı nasıl sağladığından, MİT'in çetecileri Türkiye üzerinden Suriye'ye sevkiyatındaki rolüne, Tayyip Erdoğan'ın El Kaide'nin para kassası Yasin el-Kadı ile ilişkisine ve Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal'in DAİŞ ile petrol ticaretindeki ilişkilerine değin bir dizi iddia belgeleniyor...

Suriye, krizin patlamasıyla birlikte, cihatçı çetelerden ılımlısına, rejim yanlısından muhaliflere, Kürt güçlerine yüzlerce silahlı örgütlenmenin savaş alanına döndü. Emperyalist güçlerde bölgede daha fazla söz hakkına sahip olmak için aktif ama dolaylı olarak bir vekalet savaşı yürütmeye başladı. Suriye, iç dinamikleri ve dışarıdan müdahalelerle herkesin herkesle savaştığı ama aynı zamanda herkesin herkesle iş yapabileceği bir savaş arenasına döndü. Tüm güç dengelerinin birbirleriyle olan ilişkileri ve karşıtlıklarıyla Suriye'de küçük bir dünya savaşı yaşandı/yaşanıyor.

Türk devletinin ise 2011 Mart'ından bu yana Suriye politikalarına yön veren iki temel meseledeki gelişmeler TC'nin saldırganlaştıkça saldırganlaşmasına, çetecilerle gizli işbirliğinin açık hale gelmesine vesile oldu.

Türk devleti Suriye politikalarını şekillendirirken, birincil olarak ulus devlet anlayışı ile yeniden yapılanmaya başlamasından bu yana uygulamaya soktuğu Kürt düşmanlığı çerçevesinde hareket etti. Bu "içgüdü" sonucu en uzun sınırında bir Kürt bölgesinin oluşmasını engellemeye çalıştı. Tayyip Erdoğan'ından çokça

Suriye'de yaşanan gelişmelere bakıldığında yalnız kalacak olanın Türk devleti olacağı açık. ABD, Rusya ve Suriye'nin pazarlıkları sonrasında anlaşmaya varılması durumunda, Suriye savaşının büyük faturasının Türk devletine kesilecek olması muhtemeldir.

dillendirdiği gibi bu onun için bir beka meselesiydi.

İkincil olarak da Suriye'ye fiili bir işgale yeltenmeden ancak Esad'ın güçsüzleşerek dağılmasının ardından bölgede hak sahibi olması muhtemel olan faşist-gerici çetelerle işbirliğini sıkı tutarak Suriye'ye açılma arzusu oldu. Türk devletinin Suriye meselesindeki bu iki temel çıkışı birbirine kilitlenmiş vaziyette sürekli olarak ilerledi. Yani Suriye'nin kuzey sınırında Kürt birliğinin sağlanması durumunda, Türk devletinin gerici çetelerle bağlantıları kopacak ve böylelikle Türkiye ne gerici çete-

ler üzerinden Kürt kazanımlarını engelleyebilecek ne de Suriye rejimi yenildikten sonra bölgede imtiyaz sahibi olabilecekti. Bundan kaynaklı Rojava'daki Kürt kantonlarının birbirine attığı her köprüde TC daha bir saldırganlaştı. Saldırıların gerici çeteler eliyle yürütüldüğü sürece onları destekledi. Gerici çetelerin yetmediği durumlarda ise doğrudan müdahale etmekten de çekinmedi.

Düşman ilan edilen gerici çetelere operasyon bahanesiyle her fırsatta Suriye'nin emperyalist güçler tarafından bombalanmasına karşın, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin kendi çıkarları doğrultusunda bölgedeki gerici çeteleri desteklediği herkesin malumudur. Ancak bu devletler çetelere sunduğu hizmeti ya uçak devletleri aracılığıyla yaptı ya da daha profesyonelce, gizli gerçekleştirdi. Ancak TC'nin kirliliği diğer devletlere göre çok daha açıktan sergilenmektedir.

Rus istihbarat belgelerinde raporlaştırılan Türk devletinin gerici çeteler ile işbirliğine birlikte bakalım.

Türk Devleti daha fazla yalnızlaşacak!

Mehdi El-Herati, Mart 2014'te Türkiye'ye denizyoluyla ulaşan yeni bir Libya'ya cihatçı gruba eşlik eder. Bu grup ve başındaki Mehdi El-Herati, MİT müstehşarı Hakan Fidan tarafından karşılanır ve Barsai sınır kapısından DAİŞ bölgesine ulaştırılır. Mehdi- El Herati Suriye'deki cihatçı gruplarının örgütlenmesinden sorumlu kişilerdendir. Eylül 2012'de Libya'ya dönmeden önce Suriye'de yeni bir cihatçı grup olan **Liva el-Umma**'yı

(Ümmet Tugayı) kurmuştu.

Rus istihbarat bilgilerine göre cihatçı çetelerin sevkiyatındaki MİT'in doğrudan rolü sürekli olarak devam etti. Cihatçı sevkiyatındaki MİT rolü, Suriye Arap Ordusunun basın sözcüsü **General Ali Mayhub** tarafından 27 Ekim 2015'te dile getirilmişti. Generale göre, DAİŞ üyesi en az 500 cihatçı Yemen'e gitmeleri için Türk MİT'inden yardım aldılar. Nakilde Türk Hava Yolları'na ait iki, Katar Hava Yollarına ve Birleşik Arap Emirliklerine ait birer yolcu uçağı kullanıldı.

Kasım 2015'te, Suriye sınırında Rus savaş uçağının düşürülmesi ve sonraki gelişmeler de Türk devletinin Suriye'deki gerici çetelerin örgütlenmesinde sorumlu olduğunu gösteriyor. Suriyeli Türkmen çetecilerden Türk **Alparslan Çelik** -Ülkü Ocakları üyesi ve Sultan Abdülhamit Tugayı komutanlarından- düşürülen uçaktaki iki pilotunun infaz edilmesi emrini veren kişidir. Raporda MİT'in, başlıca Türkmen milislerini bir araya getiren Sultan Abdülhamit Tugayı'nı kurduğunu ve üyelerini Türk Ordusunun özel kuvvetlerine bağlı eğitimciler ve MİT ajanları yönetiminde Bayır-Bucak üssünde eğittiğini ortaya koyuyor. Türkiye basınında da özellikle Adana'da yakalanan MİT turlarının ardından Suriye'deki Türkmen çetecilerin El Kaide ile işbirliği içerisinde olduğu açığa çıkarılmıştı.

Ayrıca raporda İHH'nın Eylül 2012'de kiraladığı bir yük gemisi ile Suriye'ye Müslüman Kardeşler adına askeri mühimmat taşıdığı belirtiliyor. Raporun aynı bölümünde İHH, İmkander ve Öncü Nesil derneklerinin Suriye'deki cihatçı örgütlenmelere doğrudan askeri lojistik sağlanmasında ve siyasi yardım amaçlı kullanıldığı belirtiliyor.

Rus istihbarat raporunda Türk devletinin MİT ve çeşitli dernekler aracılığı ile cihatçı örgütlenmelere verdiği destek daha geniş bir şekilde belgelere dayandırılarak anlatılıyor. Bu belgelerin dışında da Türk devletinin cihatçı örgütlenmelere desteğini açığa çıkaran onlarca gelişme mevcut.

Bir DAİŞ komutanı 12 Ağustos 2012'de Washington Post'a, "**Bize savaşın başında katılan savaşçıların çoğunun yanı sıra teçhizatımız ve tedarikimiz Türkiye üzerinden geldi**" diyordu.

19 Ocak 2014 tarihinde silah taşıdığı ihbarıyla Adana'da durdurulan MİT TIR'ların içinde ilaç kutularının altına gizlenmiş, Tayyip Erdoğan'ın yok dediği silahlar çıkmıştı. Daha sonra bu silahların Bayır Bucak Türkmenlerine gönderildiği söylenmişti.

Öldürülen DAİŞ'çilerin üzerinden ve DAİŞ'e ait birçok mühimmat deposundan Makine Kimya Endüstrisi (MKE) damgalı çok sayıda silah bulunmuştu. Bu silahlar

ilk olarak Eylül 2014'te ABD'nin DAİŞ'e yaptığı operasyonlar sonrası açığa çıktı.

26 Şubat 2015 tarihinde açığa çıkan bir belge de TC'nin DAİŞ ile işbirliğini gözler önüne seriyor. Belgeye göre Gaziantep sınır karakollarında görevli karakol komutanlarının DAİŞ'çiler ile askeri lojistik ve savaşçı sevkiyatı gözler önüne seriliyor. Karakol komutanlarının telefon görüşmeleri incelemesinde hala Suriye'de DAİŞ yöneticisi olarak bulunan **Mustafa Demir** ve **İlhamı Balı** ile çok defa görüştüğü belirtiliyor. Savcılık bu işbirliğini kaçakçılık faaliyeti olarak değerlendirmişti.

Girê Spî ve Silûk'ta YPG tarafından esir alınan DAİŞ çetecilerinden Ebu Eyub Ensar kod isimli **Ahmet Hacı Layih**'in de itirafları Türk devletinin DAİŞ ile işbirliğinin somut örneklerinden. Layih'in 1 Mart 2016'daki itiraflarına göre Girê Spî ve Silûk'a saldırının Türkiye'de planlandığı, saldıracak grupların Türkiye'den Suriye'ye gönderildiği ve Girê Spî'ye Suriye'ye sokulan grupların doğu, güney ve batıdan Türk askerlerinin ise kuzeyden saldıracağını amaçlandığı anlaşılıyor. Layih ifadesinde geçişleri MİT'te çalışan istihbaratçı Ömer Timsah'ın organize ettiğini belirtiyor.

Gerek Rus istihbaratının gerekse de farklı araştırmacıların ve YPG'nin açığa çıkarttığı bu belgeler Türk devletinin ilerleyen süreçlerde oldukça fazla ayağına dolanacağı benziyor. Bugün Türk devletinin Kürt düşmanlığı çerçevesinde cihatçı çetelere verdiği destek yarın Suriye'de suların durulmaya başlamasıyla birlikte daha da fazla gün yüzüne çıkacaktır.

Suriye'de Esad rejiminin kendini koruyarak savaştan çıkmasının ardından -ki en azından şu an için öyle görünüyor- dengeler daha fazla değişecektir. ABD mevcut durumda Suriye pazarına bir şekilde girmiş ve belli askeri üs bölgeleri elde etmiş, ticari anlaşmalarda bulunmuştur. Bugünden sonra Suriye'de ABD'nin tamamen etkisizleştirilmesi küçük bir ihtimaldir.

Suriye'de yaşanan gelişmelere bakıldığında yalnız kalacak olanın Türk devleti olacağı açık. ABD, Rusya ve Suriye'nin pazarlıkları sonrasında anlaşmaya varılması durumunda, Suriye savaşının büyük faturasının Türk devletine kesilecek olması muhtemeldir. Türk devleti, Suriye'nin ABD ile anlaşması sonrası Suriye'nin iteklemesi ile NATO'nun dahi dışında kalabilecek duruma gelebilir. TC'nin gerici çetelere verdiği destek buna fazlasıyla yetecektir/bahane edilecektir.

2011 sonrası Türk devletinin hayata geçirdiği politikalarla bölgede giderek yalnızlaşması ve gerilen Rus ilişkilerinde uçak krizi ile birlikte sona gelmesi Türk devletinin uluslararası arenada uşaklık rolünün dahi kalmayacağı anlamını taşımaktadır.

“Bilincimiz, inancımız ve yoldaşça dayanışmamız güç kaynağımızdır”

Türkiye’de mücadele yürüten 9 örgüt (TKP/ML, PKK, THKP-C/MLSPB, MKP, TKEP/L, TIKB, DKP, Devrimci Karargah, MLKP) güç ve eylem birliği olarak tanımladıkları **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**’nin kuruluşunu bir bildiriyle ilan etti. Fırat Haber Ajansı’nda yayımlanan habere göre gerilla alanlarında gerçekleştirilen toplantıya katılan kurum temsilcileri bir bildiriyle kuruluşun amaç ve hedeflerini duyurdu.

Bildirinin ilanı öncesi açıklamada bulunan PKK Yürütme Komitesi Üyesi **Duran Kalkan** “Türkiye ve Kürdistan’ın devrimci örgütleri olarak aralık ayından bu yana yürütülen tartışmaların güç ve eylem birliği temelinde bir birlikle sonuçlandığını” belirterek, birliğe katılan kurumlar dışında toplantılara **Proleter Devrimciler Koordinasyonu**’nun katılım gösterdiğini, **Diriliş Hareketi** adlı örgütün de toplantı süreçlerine katılarak birliğe katılmak üzere olumlu görüş beyan ettiğini belirtti.

9 örgütün imzasını taşıyan Halkların Birleşik Devrim Hareketi’nin temel amaç ve ilkeleri şu şekilde:

Temel Amaç ve İlkeler

Sovyetler Birliği’nin çözüldüğünün ardından, dünyayı yeniden paylaşmak isteyen emperyalistler, krizin derinleştiği koşullarda, Ortadoğu’yu kan gölüne çevirdi. Uygulanan emperyalist politikardan dolayı Ortadoğu’daki statüko kesin bir şekilde sürdürülemez hale geldi. Bu yüzden de, uluslararası tekelci sermaye güçleri kendi çıkarları doğrultusunda Ortadoğu’yu ve bölgeyi yeniden dizayn etmek istemektedir.

1991 Körfez Savaşıyla başlayan, Afganistan ve Irak’la devam eden ve bugün Suriye, Irak ve Türkiye üçgeninde odaklanmış olan Ortadoğu’daki savaşla, bölgedeki eski yapılanma ve güç dengelerinde çok önemli değişiklikler ortaya çıkmıştır. Kapitalist-emperyalist güçler, bölgenin parçalı ve çatışmalı yapısından yararlanarak, kendi egemenlik sistemlerini yeniden tesis etmeye çalışmaktadır. Bölgenin statükocu ulus-devlet güçleri de, daha çok faşizme ve diktatörlüğe yönelerek, mezhepsel-dinsel ve etnik çelişki ve çatışmaları öne çıkarmaktadır. Bu yolla, kendi varlıklarını sürdürülebilmek için çaba harcamaktadır. Tüm bunlara karşı, Arap halklarının isyanı baş göstermiş, sonrasında ise halkların demokratik alternatifi olarak Rojava Özgürlük Devrimi bir kıvılcım biçiminde belirmiştir. Bu devrim başka bir Orta-

doğu’nun da var ve imkân dahilinde olduğunu herkese kanıtlamıştır.

Bölgenin en temel özgürlük ve demokrasi meselelerinden biri olan Kürt sorununun demokratik çözümü, bugün her zamankinden çok daha fazla kendini dayatmaktadır. Rojava Kürdistan’ında gelişen devrimci çıkış, demokratik Ortadoğu devrimi ekseninde, Kürt sorununun çözümünün nasıl bir temelde olabileceğini ortaya koymuş durumdadır. Bu nedenle, kapitalist-emperyalist, statükocu ve yerel gerici güçler, elbirliği ederek baskı ve saldırılarla Rojava Özgürlük Devrimini boğmak istemektedir. Dolayısıyla Özgür Rojava’nın korunması, savunulması ve çoğaltılması bugün tüm devrimci-demokratik güçlerin en önemli görevlerinden biridir.

Gezi-Haziran ayaklanması, 6-8 Ekim serhildanları ve 7 Haziran 2015 genel seçiminde kaybeden faşist AKP ve Erdoğan çetesi Türkiye ve Kürdistan halklarına topyekün savaş ilan etti. DAİŞ ile işbirliği içinde, Rojava Devrimine, emekçi halklarımıza ve bölge halklarına karşı siyasi, askeri saldırılar yürütmektedir. Onlar, bir yandan Rojava’yı işgal planları yaparken, diğer yandan da, Si-lopi, Cizre ve Sur başta olmak üzere, tüm

Kuzey Kürdistan kent ve kasabalarında tam bir faşist terör ve soykırım uygulamaktadır.

Emperyalizmin işbirlikçisi Türk egemen sınıfları ve faşist AKP iktidarı, devrimci-demokrat güçlere, Aleviler başta olmak üzere, ezilen inanç gruplarına, Kürt ulusunun demokratik kazanımlarına, ezilen ulusal topluluklara, laik demokratik kesimlere, işçi ve emekçilere, kadınlara, gençliğe, ekolojistlere, ilerici aydınlara, LGBTİ’lere düşmanlık etmekte, saldırmakta, katliamlara başvurmakta ve şovenizmi kışkırtmaktadır.

Faşist TC’nin ve AKP’nin söz konusu terör ve soykırım uygulamaları, halklarımızın birlikte ve kardeşçe yaşama zeminini yok edecek kadar büyük bir tehlike içermektedir. Dolayısıyla AKP faşizmine dur demek ve onu yenilgiye uğratmak, bugün tüm Türkiye halklarının ve devrimci-demokratik güçlerinin en önemli, birincil ve ertelenemez görevi haline gelmiştir.

Faşist AKP iktidarının ve Türk gerici egemen sınıflar devletinin yenilgisi, Türkiye ve Kuzey Kürdistan’ı halklar için, özgür ve demokratik yaşam toprağı haline getirecek, Ortadoğu devriminin önünü açacaktır.

Ancak bu sonuçların elde edilebilmesi için, emekçi halklarımızı eğitip örgütleyecek ve mücadeleye seferber edecek güçlü

bir devrimci öncülüğe ihtiyaç vardır. Mevcut haliyle devrimci parti ve örgütlerin yürüttüğü çalışmalar, belli gelişmeler yaratsa da, ihtiyaç duyulan öncülük düzeyini oluşturmaya yetmemektedir. Güçlü bir devrimci mirasa sahip Türkiye Devrimci Hareketi, bugün çok büyük bir potansiyele sahip olsa da, Kürt özgürlük direnişince beslense de, mevcut parçalı duruş, gereken politik ve pratik gücü ortaya çıkaramamaktadır. Dolayısıyla faşizme ve egemen sisteme karşı, devrimimizi zafere götürebilmek için, devrimci parti ve örgütlerin politik ve pratik birliği önemli bir şart olmaktadır.

Mevcut durumu bu temelde değerlendiren bizler; Kürt ulusunun, Türkiye emekçilerinin, gençlerin ve kadınların, Ortadoğu halklarının ve insanlığın başına bela haline gelmiş Erdoğan sultanı ve AKP faşist iktidarını yıkmak, demokratik bir Türkiye ve Özgür Kürdistan’a varmak, tüm Ortadoğu’da ve dünyada özgür ve demokratik yaşama katkı sunmak amacıyla ve aşağıdaki ilkeler temelinde bir araya geldik. Faşizme karşı Halkların Birleşik Devrim Hareketi’ni ilan ederek, bu temelde mücadeleyi büyütme kararı verdik. Bilincimiz, inancımız ve yoldaşça dayanışmamız, tüm görev ve sorumluluklarımızı başarmada gerçek güç kaynağımızı oluşturacaktır.

A-Siyasi Amaçlar

Emperyalizme karşı olunması. Tüm anti-faşist, devrimci, demokrat, sol, sosyalist, komünist, feminist, ekolojist ve özgürlükçü hareketlerle ilişki ve dayanışmanın geliştirilmesi.

Faşizme ve her türden gericiliğe karşı olunması. 12 Eylül faşist-askeri rejimini restore ederek sivil faşist diktatörlük biçiminde kurumlaştırmak isteyen AKP iktidarının ve dayandığı mevcut sistemin yıkılması. Tam bir ifade, örgütlenme ve inanç özgürlüğü temelinde, tüm ezilen kimliklerin kendini özgürce örgütleyip yaşadığı, yeni demokratik bir sistemin kurulması. Dinin siyasallaştırılmasına ve devlet dinine karşı mücadelenin geliştirilmesi. Demokratik İslami hareketle dostluk çizgisinde hareket edilmesi.

Emperyalist ve işbirlikçi tekelci kapitalist baskı ve sömürüye karşı olunması. İşçi sınıfı ve yoksulların taleplerine sahip çıkılması ve bu uğurdaki bütün mücadelelerin aktif savunulması. “İşçilerin birliği ve halkların eşit temelde kardeşliği”nin savunulması. Üretenin yönetmesi ilkesi temelinde ve yeni bir ekonomik ve sosyal yaşamın esas alınması.

Kürdistan üzerindeki inkârcı ve soykırımcı sisteme karşı olunması. Kürt ulusunun iradesinin koşulsuz kabul edilmesi. Kürt sorununun Türkiye’nin demokratikleştirilmesi temelinde çözümünün gerçekleştirilmesi için özgür koşulların yaratılması.

Ulusal topluluklara demokratik haklarının tanınması, özgür gelişiminin desteklenmesi ve tam hak eşitliğinin sağlanması.

Erkek egemen sisteme karşı, kadın özgürlüğünün ve eşitliğinin esas alınması. Bu temelde özgün kadın örgütlülüğünün ve mücadelesinin geliştirilmesi için aktif çalışılması.

Başta Kürt halk önderi Abdullah Öcalan

olmak üzere tüm devrimci tutsakların özgürlüğü için mücadele edilmesi.

Gençlik örgütlenmesine ve mücadelesine özel önem ve destek verilmesi.

Doğanın ve çevrenin korunması. Doğayı rant kapısına çeviren ve dünyayı yaşanamaz duruma getiren tüm politikalara karşı konulması.

Filili meşru mücadele temelinde, silahlı veya silahsız miting, yürüyüş, protesto, grev ve boykottan en kapsamlı kitle direnişleri ve yerel ayaklanmalara kadar zengin kitle eylemliliklerinin geliştirilmesi. En dar bireysel eylemden milise ve gerillaya varan, devrimci şiddet eylemlerini içeren çok yönlü ve zengin bir eylem çizgisinin uygulanması.

Böyle bir eylem çizgisini hayata geçirebilmek için, başta kadınlar, gençler, işçiler ve emekçiler olmak üzere, toplumun ezilen ve sömürülen tüm kesimlerinin ve demokrasiden yana olan güçlerinin örgütlenmesi, eyleme seferber edilmesi. Tüm demokratik kurum ve kuruluşların, demokratik kitle örgütlerinin mücadelesinin desteklenmesi.

B-Örgütsel İşleyiş ve İlkeler

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) yukarıda belirlenen siyasi amaç ve ilkeler doğrultusunda yasadışı ve gizli temelde örgütlenir. HBDH, demokratik siyaset alanının alternatifi değildir. Demokratik siyaset alanının gelişmesinden yana olur.

HBDH’ye katılma ve ayrılma her örgütün özgür iradesiyle olur. HBDH içerisinde örgütsel işleyiş ve ilkelere devrimci disiplin temelinde uyulur.

Her örgüt bulunduğu alanlarda ve yürüttüğü çalışmalar temelinde HBDH’ye katılım gösterir. HBDH’ye en fazla katılım ve amaçlarının başarıya götürülmesi için seferber olma esastır.

Tüm HBDH çalışmalarını koordine eden ve HBDH içerisinde yer alan tüm örgütlerin temsilcilerinden oluşan bir Konsey oluşturulur. Konsey belirlenen süreler içerisinde toplanır. Kararlarda genel mutabakat aranır, bunun sağlanamadığı durumlarda kararlar salt çoğunlukla alınır. İki konsey toplantısı arasında pratik çalışmaları yürütmek ve takip etmek amacıyla kendi içinden bir koordinasyon oluşturur.

HBDH Konseyi, kendi altında mücadelenin ihtiyaç duyduğu her alanda komite, koordinasyon ve komutanlıklar örgütleyebilir.

HBDH tüm organları arasındaki örgütsel işleyiş rapor alma ve talimat verme temelinde olur.

HBDH içerisinde yer alan örgütler arasındaki ilişkiler yoldaşça güvene ve burada sıralanan ilkelere dayanır. Bunlara ters düşenler için eleştiri ve özeleştiri mekanizması işletilir.

HBDH içerisinde yoldaşça ideolojik mücadele ve siyasal-eylemsel birlik ve ajitasyon/propagandada serbestlik ilkesi esastır.

HBDH, temel ilke ve bağımsız siyasi irade konularında her bileşen üyesinin bağımsız tavır alma hakkını garanti eder, kararlar karşısında azınlığın haklarını korur, her bileşenin şerh düşme hakkı vardır.

(23 Şubat 2016)

İsviçre-Almanya

Mehmet Yeşilçalı Almanya'ya gönderildi

Almanya: 15 Nisan 2015 tarihinde Türk devletinin haklarında düzenlediği iddia ve gerekçelerle Alman Adalet bakanlığının "terör" örgütü mensubu oldukları iddiasıyla gözaltına alıp tutukladığı devrimci tutsaklardan biri olan **Mehmet Yeşilçalı** tutuklu bulunduğu İsviçre'den 8 Mart günü Almanya'ya gönderildi.

Faşist Türk devletiyle kirli çıkar işbirliği sonucu Alman Hükümetinin gerçekleştirdiği operasyon ile 10 ATİK aktivistinden 7'si Almanya'da, 1'i Fransa, 2'si Yunanistan'da ve 1'i de İsviçre'de tutuklanmıştı.

Almanya'ya sevk edilen M. Yeşilçalı'nın önce Karlsruhe'ye daha sonra Bayern'de bulunan bir hapisaneye gönderilmesi bekleniyor.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan ATİK Tutsaklarla Dayanışma Komitesi ise, tüm duyarlı yerli ve göçmen demokratik örgütlerinin 10 ATİK'li tutsak şahsında emek ve demokrasi mücadelesini sahiplenmesinin tarihsel bir görev olduğuna dikkat çekerek davaya sahip çıkma ve dayanışma çağrısında bulundu.

Almanya

ATİK tutsaklarıyla dayanışma paneli

Münih: TKP/ML örgüt üyeliğinden ve yöneticiliğinden tutuklanan ATİK aktivistleri ve üyelerinin 13 Mayıs 2016 Cuma günü Münih'te başlayacak olan olarak davası öncesi, Münih kentinde bir panel yapıldı.

Münih'te ATİK tutsaklarıyla dayanışma komitesinin öncülüğünde 4 Mart Cuma günü düzenlenen panel yoğun ilgiyle gerçekleşti. Avukatlar, bu tutuklamaların siyasi bir karar olduğunu ve 129 a/b yasa maddesinin de anti demokratik olduğunu ve bundan dolayı top yükün karşı konulması gerektiğini ifade etti. Panelin sonunda ise tutsak **Müslüm Elma**'nın sözlerinden alıntı yapılarak, "**Bu dava, mahkeme salonlarında değil ancak sokakta kazanılacaktır**" denildi.

Almanya

Nürnberg Film Festivali açılışında protesto

Nürnberg: Nürnberg'de düzenlenen Türkiye-Almanya Film Festivali'nin 5 Mart'taki açılışında bir grup aktivist Kürdistan'daki katliamları protesto ederek pankart açtı.

Açılış töreninde Başkonsolos **Yavuz Kül** konuşma yapmak için kürsüdeyken sahneye çıkan aktivistler "**Kürdistan'da katliamlara son**", "**Katil Erdoğan**" sloganları attı. Türkçe Almanca kısa konuşma da yapan grup güvenlik tarafından dışarıya çıkartıldı.

Ortadoğu'da nükleer oyunlar

2011'den bu yana Ortadoğu'na süren savaş, bölgenin dengelerini de altüst etmiş durumdadır. Özellikle devletlerin süregelen savaş karşısında beklentileri artarken bu beklentilere paralel olarak silahlanma ve nükleer anlaşmalar giderek artmaktadır.

Ortadoğu ülkelerinde dizginsiz süren savaş karşısında nükleer anlaşmalara yönelmesi ciddi tartışmaları da beraberinde getiriyor. Nitekim silah pazarı olarak tariflenen Ortadoğu'nun giderek nükleerleşmesi emperyalistlerin yeni projelerine işarettir. 2011 yılından bu yana süren savaş ve politikaların yanında pek görülmeyen ve oldukça ciddi boyutlara ulaşan bir nükleerleşme sorunundan bahsedilebiliriz.

İsrail ve nükleer silah üretimi

İsrail 1979 yılında, Güney Afrika'nın Apartheid rejimiyle işbirliği yaparak, kendi atom bombasını üretiyordu ve Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşmasını hiçbir zaman imzalamadı. Nükleer programına ilişkin sorulara ise hiçbir zaman yanıt vermedi. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 1980'den beri her yıl, oybirliğiyle Ortadoğu'yu her türlü nükleer silahtan arındırılmış bir bölge haline getirme çağrısında bulunan kararı onayladı. Bu kararın esas amacı bölgede İsrail'in elini güçlendirmek ve bölge devletlerine böylesi bir yasak getirerek bölgedeki güç dengesini düzene sokmaktır.

Bu anlamda İsrail tekelinde yürüten nükleer silahlanma belli oranda programlandı ancak yok edilmedi. Öyle ki nükleer tesisler ABD'nin "Terörizmle Küresel Savaş Planı" kapsamında işgalin paha biçilmez bahanesi haline geldi. Irak ve Libya'nın nükleer tesislerini yok etmek gibi bahanelerle işgaller gerçekleştirildi.

İran ve nükleer silahlanma

Şah döneminde İran da aynı şekilde askeri amaçlı bir nükleer programa sahipti, ama bu program 1979 Şah'ın devrilmesinin ardından 1988 yılına kadar sürdü. Irak-İran savaşının ardından Humeyni'nin fetvası ile atom bombasının üretimi, bulundurulması ve kullanımı yasaklanmıştı. Bu şekilde, Eurodif Uranyum Zenginleştirme Tesisindeki İran'ın 1,180 milyar dolarlık yatırımının iadesine ilişkin müzakerelere başlandı. Ancak hiçbir konuda çözüme ulaşılamadı.

Eurodif'in 2010 yılında feshedilmesi sırasında, sermayesinin % 10'u hâlâ İran'ın elindeydi. Bugün de Tricastin adlı uranyum zenginleştirme şirketinin hisselerinin bir bölümü İran'ın elindedir. 2003'te Hasan Ruhani tarafından BM ile yapılan görüşmede kabul edilen şartlar, 2005 yılında iktidara gelen Ahmedinejad tarafından reddedilerek İran'ın kendi füzyonu kapsamında bir program oluşturulur ve Hasan Ruhani görevden alınır.

Bu program BM tarafından kabul görmez ve İran'a dönük ambargolar başlar. Öyle ki 2003-2005 arasında İran'ın nükleer üretimini engellemek amaçlı İsrail tarafından MOSAD aracılığıyla İranlı nükleer bilimciler tek tek öldürülür. 2013'te ise İran Devrim Rehberi Ayetullah Ali Hamaney, Umman'da Washington ile gizli görüşmeler yapmayı kabul eder. Ambargoların son bulması kapsamında süren görüşmede Ahmedinejad'ın Cumhurbaşkanlığı seçiminde aday olmasına izin vermez ve seçimleri görevden alınan Hasan Ruhani seçimleri kazanır. 2005'te terk ettiği müzakereleri yeniden başlatır ve uranyumu %20 oranında zenginleştirme yasağı gibi BM'nin şartlarını kabul eder.

ABD'nin Ortadoğu'da "bilinmeyen" oyunları

İran'ın nükleer anlaşmasının ardından ABD'de bölgede kimi hamleler yaptı. Bu hamlelerin başında İsrail'in bölgede güçlendirilmesi ve aynı zamanda bölgedeki askeri nüfuzunu arttırması oldu. İsrail öncülüğünde hayata geçirilen planlar ise bölge devletleri tarafından da desteklenmektedir. 6 Şubat 2015'te ABD tarafından "Ulusal güvenlik doktrini"nde yayımlandı. Yayımlanan doktrinde ABD güdümündeki ülkelerin nükleer üretime ulusal güvenlikleri kapsamında ABD'den daha fazla ihtiyacı olduğunu belirtilerek İsrail, Ürdün ve Körfez'deki ülkelere yatırım yapıldığını belirtir.(Bkz: ABD Ulusal güvenlik Stratejisi/2015)

ABD'nin bu doktrininin açıklanmasının ardından 30 Mart 2015'te İsrail, uluslararası alanda tanınmayan bir Devlet olan Somaliland'a bir ortak askeri kurum heyeti yerleştirilir. Suudi Arabistan, Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün,

Fas ve Sudan, İsrail komutası altındaki bu güce daha ilk günden itibaren katıldılar ve 1 Nisan 2015'te, İsrail'in arka plan öncülüğünde burada bir "Ortak Arap Gücü" oluşturulur. Ve bileşen Mayıs 2015'te, Yemen'de bir taktik atom bombası kullandı. 16 Temmuz 2015'te, istihbarat uzmanı Duane Clarridge, Fox Business'te Suudi Arabistan'ın Pakistan'dan nükleer silah satın aldığını söyledi. Kamuoyunda bu durumun yankı uyandırmasının ardından 18 Ocak 2016'da, ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, CNN'e atom bombasının satın alınamayacağını ve nakledilemeyeceğini söyledi ve Suudi Arabistan'ı Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşmasını ihlal etmemesi konusunda uyardı. 15 Şubat 2016'da, Suudi Arabistan'ın 2 yıldır atom bombasına sahip olduğu Russia Today'de yayımlandı.

Bu alanda bilimsel kabiliyete hiçbir şekilde sahip olmamasından hareketle, Suudi Arabistan'ın böylesi bir silahı kendi başına üretmiş olmasına imkan yoktur. Öte yandan bu silahı, İsrail ya da Pakistan gibi Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşmasını onaylamamış bir devletten satın almış olması ise daha olasıdır. Taktik ya da stratejik bir bomba olsun, Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşmasına imza atmış Suudi Arabistan'ın bunu edinmeye hakkı yoktur. Ancak anlaşmaya konu olmaması için Kral Salman'ın bu silahı kendi adına aldığını açıklaması yeterli olacaktır. Çünkü Suudi Arabistan devletinin, Kralın özel mülkiyeti sayıldığını ve bütçesinin ise Kraliyet kasasının ancak bir kısmını oluşturduğu biliniyor. Dolayısıyla, bugüne kadar kimsenin aklına dahi gelmeyen nükleer silahların özelleştirilmesine tanık olmaktadır.

YDG Almanya 12. Gençlik Kurultayı'nı gerçekleştirdi

Frankfurt: 5 Mart Cumartesi günü Yeni Demokratik Gençlik, Almanya 12. Gençlik Kurultayı'nı gerçekleştirdi.

Selamlama, saygı duruşu ve açılış konuşmasıyla başlayan Kurultay'a divan seçilerek devam edildi. Almanya'da faaliyette olan bazı dernek ve bölgelerden

delegelerin katılım göstermemesinin eleştirildiği Kurultay'da 11. dönemde faaliyet yürüten Ülke Gençlik Komitesi faaliyet raporunu ve yönelimini sundu. Ayrıca Kurultay'a katılan Gençlik delegeleri faaliyet raporuna ve yönelime ilişkin düşünce ve eleştirilerini ifade etti. Kurultay'a

ATİK Konseyi temsilcisi ile ATİF Sekreteri ve YDG MYK başkanı kurumsal destek mesajlarını sunarak tartışmalara katıldılar. Yeni yönetime dair aday olan 9 kişi ÜGK'ya seçildi.

YDG Almanya Kurultayı, sunulan 4 karar tasarısını oybirliğiyle onayladı.

Devrim kitlelerin eseridir -3-

Doğru politika belirleyicidir

Yazımızın başlarında da anlatmaya çalıştığımız gibi, kitle çalışmaları ve bunun içinde A/P çalışmaları sınırlı belirli alan ve faaliyet özgülünde tanımlanmak zorundadır. Bu tanımlama genel politik çizimimizle uyum gösterse de birebir aynı şey değildir. Faaliyetin alan ve kapsamı daraldıkça veya belli bir çelişkiye odaklanıldıkça o özgülde doğru politikaların oluşturulması gerekecektir. Kitle çalışmaları ve Ajitasyon/Propaganda (A/P) çalışmaları bu doğru politikalar üzerinde gerçekleştirilecektir. Çünkü her bir parçadaki çalışmayı değişik kanallardan taktiklerimize ve stratejimize bağlayabiliriz.

Buradan da anlaşılacağı gibi A/P yöntem ve araçlarımızı belirleyecek olan da belirleyeceğimiz politika ve hedeflerdir. Politik hedefler ortaya konmadan, çalışmanın kapsam ve somut ayakları belirlenmeden faaliyetlerimizin istikrarlı ve sonuç alıcı olması mümkün olmayacaktır. Bu yüzden belirlenen zaman dilimi içerisinde hangi sonuçların elde edilmek istendiği aylık, yıllık ve duruma göre birkaç yıllık planlarla da ortaya konulmalıdır. Belki bu planları değiştirmek gerekecektir fakat her halükarda belirlenmiş hedefler, çalışmanın tempo ve başarısının itici güçlerinden hem de ölçütlerinden biri olacaktır. Tam olarak neyi ifade ettiği bilinmeyen “gerekliliklere” göre faaliyet yürütülmüş olunacak, başarı ve başarısızlıklardan gerçek dersler çıkarılamayacaktır. Oysa bir alanın koşullarına ve parti örgütlülüğünün gücüne göre niceliksel anlamda küçük bir kazanım başarı sayılabilecekken, tersinden kimi sayısal büyüklükler de başarısız sayılabilecektir. Bunların doğruluğunu bize sunacak olan anlaşılır ki soyut “gereklilikler” değil, somut politik ve örgütsel hedeflerdir.

Öyleyse bir köşe taşı olarak doğru politikanın belirleyiciliğini tespit etmeliyiz. Ancak bu olduğunda yetersiz örgütsel güç ve olanakların yarattığı engeller tali duruma düşebilir. Doğru bir politika, örgütsel güç ve olanaklar da hesaba katılarak oluşturulur. Fakat doğru politika olmadığında varolan örgütsel gücün de işe

yaramayacağı, zamanla erozyona uğrayacağı bellidir. Aynı durum kitle çalışmalarımız, A/P çalışmalarımız için de geçerlidir. Doğru politikalar üzerinde yükselmediğinde en yetkin araç ve yöntemler dahi başarısız kalmaya mahkûmdur. Ya da çok sınırlı katkılar sunacaktır.

Yetinmecilik değil, kitleleri örgütleme siyaseti

Politikayı tartışmak, kitleleri örgütleme siyasetiyle eş anlamlıdır. Bu noktada Mao'nun aşağıdaki belirlemesi kendi pratiklerimiz açısından da açıklayıcı özellikler gösterecektir. “*Kitlelerin gücünü örgütlemek bir siyasettir. Peki, bunun tersi bir siyaset var mıdır? Evet, vardır. Bu siyaset, kitle bakışından yoksundur; kitlelere güvenmede ya da onları örgütlemeye yetersiz kalır; köylerde, orduda, hükümette ve öbür örgütlerde, okul ve fabrikalardaki kitlelerin örgütlenmesine hiç önem vermezken dikkatini bütünüyle maliye, ikmal ya da ticaret kuruluşlarında çalışan az sayıda insanı örgütleme üzerinde yoğunlaştırır. Bu siyaset, ekonomik çalışmayı geniş bir hareket ya da yaygın bir cephe olarak değil de, mali güçlükleri gidermenin bir yolu olarak kabul eder. İşte öteki siyaset, yanlış siyaset budur...*”

Mao'nun bu belirlemesi 1943 yılında devrimci hükümet ve kızıl siyasi üsler koşullarında “Örgütlenin!” çağrısına dayanıyor. Bugün farklı koşullarda aynı çağrıyla yüz yüze olduğumuz biliniyor. İşte bu noktada kapsam ve çapı farklı olsa da özünde yetinmeciliğe ve ‘geçinmeci kitle çizgisine’ denk düşen anlayışlara yüklenilmesi anlamlıdır. Açık ki

bugün ciddi daralmalar yaşayan devrimci hareket ve MLM'ler açısından söz konusu yetinmecilik, siyaset sahnesinden tümüyle silinmeyi ifade etmektedir. Burada sorunun temeli, kitlelere objektif olarak “lojistikçi” bir misyon biçilmesidir.

Bu, üretmeyen, tüketiciyle diğer çalışmaları da zayıflatan bir gerçekliktir. Burada not etmek gerekir ki, en büyük emek ve çabayla gerçekleştirdiğimiz faaliyetlerimizde bile geçinmeci bir çizgiye kayabiliyoruz. Sorunun nedenini militanlarımızın mücadeledeki ısrarında aramayacaksa –ki ortaya konan çaba ve fedakârlık yadsınmayacak kadar çoktur– onlara yön veren anlayışlarda ve yanlış politikalarda arayacağımız bellidir.

Genel geçer söylemler değil, somut, canlı ve güncel teşhirlere

Kitle çalışmalarımızda, A/P yöntemlerimizde, yazılı ve sözlü ifadelerimizde belli kalıplarla hareket ediyoruz. Yukarıda sözünü ettiğimiz soyut “gereklilikler” de bununla bağlantılı düşünülebilir. Düzenin, devletin ve onun politikalarının teşhiri değişmeyen, tekdüze bir söylemle, onun en kaba görüngüleri üzerinden yapıldığında, bilinçlendirici etkisi çok zayıf olacaktır.

Kitlelerin, üretim ilişkilerindeki konumları gereği, çoğu kez bizden çok daha iyi şekilde düzenin ve devletin temel gerçeklerini gördüğünü biliyoruz. Bu tabii ki ampirik (deneysel) ve algısal bir kavrayış düzeyindedir. Devrimcilerin, komünistlerin rolü de aslında burada başlamaktadır. Mao'nun “kitlelerden kitlelere” olarak ifade ettiği doğru önderlik tarzını teorik de olsa hepimiz biliyoruz. Kitlelerin “dağınık ve sistemleşmemiş” fikirlerini alıp işlemek, birbirleri arasındaki bağı kurmak ve gizli kalanı açığa çıkarmak... Politik teşhir faaliyetlerinde, A/P çalışmalarında ilk elde rehberimiz bu yöntem olmalıdır.

Öyleyse birincisi, kitlelerin sorunlarını ve yine onların fikirlerini hareket noktamız olarak alacağız. **Onlara hazır, genel-geçer söylemlerle gitmeyecek, tamamen canlı ve somut, onların yaşamını etkileyen olgular üzerinden gideceğiz.** Bu, o kitlelere giderken belli bir politika veya çeşitli sonuçlar taşıma-

mak değildir. Tersine merkezi politikalarımızı hayata geçirirken bile onların sorunlarıyla ve bilinç düzeyiyle bağlantı kurmaya özen göstermektir. İkincisi, sistemin, özellikle medya eliyle yapmalaş çalıştığı, meseleleri ve olayları birbirinden kopuk, “doğal” veya kendiliğinden gösteren ama nihayetinde sınıf mücadelesini gizleme amacı güden yöntemlere karşı bitmek bilmeyen bir aydınlatma çabasında olmalıyız. Pek çok faaliyetçi, düzenin temel gerçeklerini ve devrim mücadelesinin temel bazı fikirlerini edinmiş bile olsa kitle ilişkilerine, her yeni gündem ve sorunda MLM görüşlerin taşınması gerekliliğini kavrayamıyorlar.

Kitlelere her gittiğimizde çeşitli sorunlara dair açık ve sistematik bir fikre sahip olmamız gerekir. Anlaşılabilir ve kavratıcı ancak bu yolla sağlanabilir ve kitle ilişkilerimiz daha ileri bir noktaya taşınabilir. **Tersi durumda genel-geçer tartışma ve fikirlerin tekrarından öteye geçemeyeceği, zaman içinde siyasi ruhsuzluğu ve gerilemeyi doğuracağı bilinmelidir.** Sonuçta hiçbir görüş ya da kişi -bunlar komünist bile olsa- eskimez, gerilemez değildir. O, her yeni durum içerisinde yeniden üretilip geliştirilmediği müddetçe içinde canlı ve faal olan ne varsa yitirmeye mahkûmdur. Politik bilinç taşıma faaliyetini düşündüğümüzde bu gerçeklik, hem kitleler hem de yoldaşlarımız için geçerlidir. Fakat anlaşılır ki, her yeni durumda bu canlılığı ve yeniden üretimi sağlamak sadece ‘gerekliliğine’ dair bir genel bilgiyle sağlanamaz.

“*Parti propagandasını yürütmek için, komünistler bizim kadrolarımız, Marksist-Leninist öğretisiyle donanmak zorundadır. Toplumsal gelişim ve politik mücadelenin yasalarıyla ilgili bilimle, parti üyelerini de donatmalıdır. Partisiz Bolşevikler gibi, parti taraftarlarının da politik eğitimini sağlamalıdır.*”

“*Bolşevik ajitasyon, halkın ideolojik ve politik eğitiminde, parti kitle arasındaki bağın sağlamlaştırılmasında, parti politikasının geniş kitlelere açıklanmasında ve onların Sovyet rejiminin ve Partinin karar ve direktiflerinin yerine getirilmesi için seferber edilmesinde en önemli araçtır.*”

K. Kaleşnikov'un Bolşevik ajitasyonunun önemini anlatırken belirttiği bu hususlardan da anlaşıldığı gibi politik eğitim, kitle faaliyetçilerimizi ve onunla ilişki içerisinde kitle ilişkilerimizi de kapsamak zorundadır. Fakat burada öncelikli ve belirleyici olan faaliyetçilerimizin eğitimleridir. **(Devam edecek)**

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hasan Ocak: Gözaltında kaybedilen, işkencede katledilip “faili meçhul” adı verilen cinayetlerin simgesi olan Ocak, MLKP-K'nın kongre delegesi ve kurucu üyesiydi. 21 Mart 1995'te bir randevu-

suna giderken işkencecilerin eline düştü. 5 gün süren işkenceli sorgunun ardından devlet tarafından katledildi. Aylar süren onu bulma ve katillerinden hesap sorma kampanyası sonrasında 17 Mayıs 1995'te kimsesizler mezarlığında bulundu.

Hıdır Yıldız: 1968 Dersim Hozat-Amutka doğumlu olan Yıldız, ekonomik nedenlerden kaynaklı okuyamaz ve hayvancılık yapar. Profesyonel faaliyet ile

ilişkisi küçük yaşlarda başlar ve aralarına katılmak için can atar. 17 Mart 1985'te içinde bulunduğu birlik Hozat Mistiken'de pusuya düşer. Burada vurulur ve yaralı olarak devletin eline geçer. Düşman, sorguda kendisinden bir şey alamayınca onu kurşuna dizerek katleder.

Mustafa Akdal: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu ölümsüzleşir.

NEWROZ VE DEMİRCİ KAWA

Kürt halkı arasında Newroz isyanın simgesidir. Ortada yanan ateş düşmana ter döktürür, halklara aydınlık olur, direnmeyi ve umudu birbirine bağlar. Newroz direnmektir. Tarih bu topraklarda Newroz'la yeniden yazıldı. Gelin beraber Demirci Kawa'nın Dehak'a karşı verdiği mücadelenin tarihine beraber bakalım.

DEMİRCİ KAWA VE DEHAK EFSANESİ

Efsane farklı iki şekli ile dilden dile günümüze ulaşmıştır. Bunlardan

Birincisi; Çok önceden Zervan adında bir tanrı vardı. Zervanın bereket ve ışık saçan anlamındaki Hürmüz ile kötülük ve kıtlık saçan anlamındaki Ehriman adında iki oğlu olur. Hürmüz Zerdüş'tü sevgi ile ödüllendirerek yüzüne kendisini temsil etmesi için gönderir. Zerdüş'te bu ödüle karşılık Hürmüz'e kızlarını ve oğullarını hediye eder. Ehrivan bu durumu kıskandığından iyilik-kötülük arasında yüzyıllar sürecektir savaş ilan eder. Ve

sonunda Ehriman içindeki kin ve nefreti Kral Dehak'ın beynine akıtır ve Asur ile Med halkına bela olarak salar. Dehak hâkim olduğu coğrafyaya kötülük salmaktayken beklenmedik bir şekilde beyninde bir ur oluşur ve gündün güne beynini kemirmektedir. Doktorlar son çare olarak genç ve çocuk beynini kafasında oluşan yaraya sürmeyi önerir. Bunun üzerine Kürt coğrafyasında büyük bir kıyım başlar. Gençler ve çocuklar ailelerinden koparılıp Dehak'ın hayatına kurban edilir. O dönemde demircilik yapmakta olan Kawa ise bu şekilde 17 oğlunu kaybetmişti. Sıra en küçük oğluna geldi-

ğinde, kendi elleriyle oğlunu zalim Dehak'ın sarayına götürür. Ama oğlunu vermektense kralı elindeki çekiçle öldürmeye karar verir. Dehak'ı öldüren Demirci Kawa Kürt halkının önderi olur. Büyük bir saldırıyla saray ateşe verilir. Böylelikle Kürtler özgürlüğüne kavuşmuştur.

İkincisi; Dehak iki omzunda birer yılan olan, zulümkar bir kraldır. Yılanların kendisine zarar vermesini önlemek için, hergün yılanları iki gencin beyniyle beslemektedir

.Böylelikle yılanlar kendisine zarar vermemektedir. Aynı zamanda bu zalim kral ilkbaharın gelmesini de engellemektedir. Zalim Dehak'ın bu zulümüne karşı bir şeyler yapmak isteyen Armayel ve Garmayel adlı iki kişi bir yolunu bularak sarayın aşçısı olarak sarayda çalışmaya başladılar. Ve Kralın yılanlarını beslemek için beyinleri alınarak öldürülen çocuklardan sadece birini öldürüp, diğerinin gizlice saraydan kaçmasına yardımcı olurlar. Böylece ellerindeki bir insan beyni ile kestikleri bir koyunun beynini karıştırarak yılanlara vererek her gün bir çocuğun kurtulmasını sağlamış olurlar. İşte bu kaçan kişilerin Kürtlerin ataları olduğuna inanılır. Zalimin elinden bu şekilde kurtulan çocuklar, gizlice Demirci Kawa önderliğinde eğitilerek bir ordu haline gelir ve 20 Mart günü saraya baskın düzenler. Bu baskından Demirci Kawa komutasındaki birlik zaferle çıkar. Zalimin zalimliği biter. Ve özlenen bahar da gelmiş olur. Demirci Kawa Kürt coğrafyasının Spartaküs'üdür bir anlamda.

û gele
Kurd geşt aza-
dîya xwe.

NEWROZ Û DEMİRCİ KAWA

Di nava gele Kurda da Newroz nişana serhildanêye. Agirê dişevite xudana ecel ji dijmin dirijîne, rêya gelan ronî dike, berxwedanê û hevîyê tevdatîne. Newroz bi berxwedanê ra tê zanîbun û dîrok li van erdanda bi berxwedanê nûva hatiye nivîsandin. Werên emê li dîroka efsanaya berxwedana ku Demircî Kawa li hemberê Dehak'ê daye mizekinê.

EFSANAYA DEHAQ Û DEMİRCİ KAWA

Efsane bi 2 şeklan li ser ziman gihêştêye îro.

Ji vanan ya yekemin ; Pir pêsta yezdanekî hebu navê vî Zervan bu. Du lavê Zervan çêbu. Navê yekî Hürmüz bu ku ev tê mana berekt û şewl danîyê, navê êdin jî Ehrîban bu ku ev jî tê mana xirabî û birçîyê. Ji van lavanda Hürmüz, Zerdüş'te bi mîhrîvanî xelatdike û dişine ruyê Dunê ku vî temsilke. Zerdüş'te jî bo vî xelatê keç û lavê xwe ji Hürmüz ra xelatdike. Ehrîvan jî ber vî tişte dexîsîn kir û di nav rindî û xirabîyê da şer darxist haya sedsalan. Davyêda kîn û nefreta xwe herikand mejîyê Qîral Dehaq'ê û kir bela şand serê gele Asur û Med. Dema ku Dehaq hîna qîral bu nexweşikê lê

peyda bu, ûr dikeve sere vî. Doxtor dibejin gere tu mejîyê xortan û zariya li birîna xwe de. Piştî gotuna doxtoran li vî welatî kuştina zar û xortan destpêkir. Zar û xortên welat hemu ji malbata van diqetînin û ji Dehaq ra dikin qurban. Li virda Kawa kare hesinan dikir. 17 xortê Demircî Kawa bi vî şekle hatin kuştin. Roj derbasbun dor hat lavê Kawa ê tevî piçuk û Kawa bi deste xwe lavik dibe saraya Dehaq. Kawa lavik nade Dehaq û bi keçûç ev kuşt. Bi vî çalakîya xwe Kawa bu rêberê Kurda. Piştî êrişek pir mezîn, saray hate şevitandin

Efsanaya duyemîn ; Dehaq zalimekî bu û li ser herdu mile vî mar hebun. Her roj ev marana bi mujîyê du xortan xwidîdikir. Bi vi halî Dehaq nedihîşt mar zerarê bide vî. Dehaq nedihîşt bila bihar were. Ji ber zilma Dehaq du kes navên wan Armayel û Garmayel, dixastin berxwebidin loma em bi şekilkî ketin aşxana sarayê û dest xebat kirin. Herdu kesan ji van xortên tîn kuştin, yek nedikuştin û dişandin çiyê. Mujîyê xortek û mujîyê bezinekî navhev dixistin didan van maran. Bi vî şeklî royê xortekî xilasdikirin. Tê bawerî xortên ku bi saya Armayel û Garmayel ra revîyan pêşîyên gele Kurda'nin. Û Demircî Kawa ev xortana perwerdehîkir û artêşekî li hemberê Dehaq darxist. Artêşa Demircî Kawa şer kir li hemberê sarayê û serkeftin destxistin. Piştî vî serkeftinê zilma Dehaq'ê xilasdibe û gel dîgeje biharê. Demircî Kawa jî ji ber vî serkeftina xwe dibe Spartaküs'ê Kurda.

Esenyurt'ta Newroz'a saldırı

İstanbul: TC devleti T. Kürdistanı'nda sürdürülen imha politikalarına karşı Batı'da yükselen en ufak sese dahi tahammül edemiyor! Bunun bir örneği 12 Mart günü Esenyurt-Örnek Mahallesi'nde yaşandı. Burada gerçekleştirilmek istenen Newroz'a polis saldırı, halkın bahar bayramı engellenmek istendi.

YDG'liler de bu saldırıya karşı mahalleye "Newroz Berxwedane! Newroz Piroz Be!" yazılı pankart asarak saldırılara karşı Newroz'un direniş ruhunu kuşanmaya, devlet faşizmine karşı barikat olmaya çağrı yaptı.

Sarııldız: “Cizîr halkı direnişlerinin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor”

Cizîr: TC devletinin Kürt halkına yönelik en kapsamlı ve sistematik, imha ve göç ettirme politikalarını izlediği Şirnex'in Cizîr ilçesinde, **14 Aralık 2015** tarihinde başlayan operasyonlar 60 gün sonra “sona erdi”. Operasyonların sona ermesinin ardından 19 gün boyunca da yaptığı katliamın izlerini silmeye çalışan TC'nin kolluk kuvvetleri, 79 günün sonunda yani 2 Mart günü bölgedeki sokağa çıkma yasağını kısmi sokağa çıkma yasağına çevirdi. 4 mahallede yoğunlaşan ve yüzlerce insanın kurşunlanarak, bodrum katlarında yakılarak katledildiği, yüzlercesinin ise yaralandığı katliamın izleri, bugün evlerdeki kurşun izlerinde, yakılan evlerin duvarlarında ve en önemlisi Cizîr halkının belleğinde. Ancak halkın ve şehrin belleğinde olan sadece katliam değil, 60 gün boyunca süren direniş de hafızalara yerleşti. Dili, kimliği, kültürü ve yaşamı için direnen, teslimiyettense ölümü tercih eden direnişçiler, TC devletinin katliamıyla beraber yarına taşınacak gerçeklikler arasında.

HDP Şırnak Milletvekili **Faysal Sarııldız**, Cizîr'de sokağa çıkma yasağının başladığı ilk günden bu yana bölgede. Devletin katliam politikalarının birebir tanığı olmanın dışında, bu katliamın önüne geçmek için de birçok defa girişimde bulunan, girişimlerinden ötürü ölümle yüz yüze gelen Sarııldız, Özgür Gelecek gazetesine konuştu.

“Mahallelerde tek bir canlı bile yaşamıyor”

Cizîr'deki katliamı ve devletin katliamcı geleneğini tarihe not düşmek adına süreci en başından ele alarak Özgür Gelecek gazetesine anlatan Sarııldız, “*Bu ülkede temel sorunları demokratik yöntemlerle çözümlenmeyi tartıştığımız bir zamanda devlet ve mevcut siyasi iktidar, meşru demokratik talepleri olan bir halkı nasıl kıracağına, sindireceğine hesabını yapıyor*muş” diyerek bu katliamın daha önceden planlandığını belirtti ve 2014 MGK raporlarını hatırlattı.

MGK tarafından karar verilen katliam planlaması 79 gün boyunca Cizîr'de hukuk ve insani değerler ayaklar altına alınarak uygulandı, 10 bin asker ve binlerce kişilik özel hareket polisi, yüzlerce zırhlı araç ve tanklarıyla 60 gün boyunca Cizre'yi ateş altına aldılar. 60 günlük sürecin ardından artık kuşatmanın olduğu mahallelerde tek bir canlı bile yaşamıyor, evler yakılıp yıkılmış durumda. Sarııldız, mahallelerin tamamen boşaltıldığını şu sözlerle ifade etti: “*Düşünün ki bahar ayında yiz ve kuşların yoğun olduğu bir mevsimdeyiz. Normalde her bir ağaçtan kuş civıltılarının geldiği bu mevsimde, mahallelerde tek bir canlı bile yaşamıyor. Bu katliamda en az 270 insan hayatını yitirdi ve yüzlercesi yaralandı, gözaltına alındı, tutuklandı.*”

İlk 45 gün boyunca devletin mahallelerde yaşayan insanları dışarı çıkarmak için elektrikleri ve suları kestğini belirten

Sarııldız, “*Su İdaresi'nde çalışan bir işçi su vanasını açmak için gittiği bölgede keskin nişancıların açtığı ateşle, vanayı açmak için kullandığı elinden vuruldu ve işçinin o kolu cerrahi operasyonla kesilmek zorunda kaldı. Camiye sığınan çocukların içerisine havan topları atıldı. Miray bebek, Eylül ayındaki yasakta dünyaya gelmişti, halasının kucagında keskin nişancılar tarafından vuruldu. 3 ay sonraki yasakta yaşamını yitirdi*” şeklinde halkın mahallelerden çıkması için yapılan saldırıları aktardı. 45 gün boyunca halkın mahallelerden püskürtülmek için devlet tarafından her yöntemin denendiğini belirten Sarııldız, 45 günün sonunda ise mahallede kalanlara **kimyasal silahların kullanılacağına** dair anonslar yapıldığını ifade etti. Tüm bu saldırılarla beraber 45 gün sonunda halkın büyük bir kısmı mahalleleri terk etmek zorunda kalırken Cizîr'in nüfusunun yarısını oluşturan mahallelerden yüzde 90'a yakın çıkış oldu.

Geride kalanların ise halkın dışında diğer illerden katliama karşı durmak için gelen üniversite öğrencileri, sivil toplum örgütü çalışanları, kent meclisi üyeleri olduğunu ifade eden Sarııldız, “*Bu insanlar, ölümün en ağırla cezalandırıldı. Önce açlık ve susuzlukla sonra yakılarak öldürüldüler*” dedi.

Bodrumkatlarındaki insanların bilgilerinin çıkarılmaları amacıyla yetkililere kendileri tarafından iletilmesini belirten Sarııldız, “*Bu bilgiler, onları öldürmek için kullanıldı*” dedi.

60 günlük sürecin sonrasına dair ise devletin adeta “zafer” ilan ettiğini belirten Sarııldız, 79. güne kadar ise vahşetin delillerinin kapatılmaya çalışılarak devam ettiğini ifade etti. “*Kaldırılan hafriyatların içerisinden insan vücudu uzuvları çıkıyordu*” diyen Sarııldız, bütün bu insanlık suçlarıyla ilgili yasal işlemler başlattıklarını kaydetti. Savcılık tarafından araştırılması talebiyle Emniyet'e gönderilen başvurular ise boşa çıkartılıyor, katliamın üzeri kapatılmaya çalışılıyor.

“Devrimci, demokrat çevrelerin bu sürece tepkileri yetersizdi”

Sarııldız, bu yaşananların halkta büyük bir öfkeye sebep olduğunu belirterek Cizîr'in geleceğine dair, “*Bu süreç önümüzdeki yıllarda halk üzerinde travmatik ve kaotik bir ortama sebep olacaktır*” ifadelerini kullandı. Sarııldız sözlerine şöyle devam etti: “*Bu ülkenin batısı da bu vahşetin etkilerinden kendini kurtaramayacaktır. Çünkü bu vahşet, ülkenin batısındaki halkta çok ciddi olarak şovenizmi besledi. Batıdaki devrimci, demokrat ve yurtsever çevrelerin de bundan etkileneneği kesin.*”

Bugün T. Kürdistanı üzerinde estirilen faşizmin vahşetinin ülkenin batısına da yöneleceğine dikkat çeken Sarııldız, “*Devrimci, demokrat çevrelerin bu sürece*

ilişkin tepkileri yetersizdi. Cizre'deki katliama karşı sessiz kaldı” dedi ve böylece Cizîr'de öldürülenlerin insanlık olduğunu vurguladı; Cizîr'deki katliama ses verilmemesinin, katliamı onaylamak anlamına geldiğini belirtti.

Cizîr halkının ödenen bedellere karşı dimdik ayakta olduğunu Sarııldız şu cümlelerle belirtti: “*Kürt halkı şu ana kadar çok bedel ödedi.*

Ancak bedel ödedikçe, acı çektikçe de politikleşti. Cizîr halkı bu katliamı yaşamasına rağmen, şu an en ufak bir pişmanlık göremezsiniz. Cizîr halkı direnişlerinin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor.”

“Bizim için bireysel dokunulmazlığımız önemli değil”

79 günlük süreç boyunca devletin özgür basına yönelik saldırılarını da hatırlatan Sarııldız, bölgeden haberlerin olduğu gibi yansıtılmaması için devletin elinden geleni yaptığını ifade etti. Basın mensuplarının çalışamaz hale getirilmesiyle beraber kendisinin sosyal medya ve diğer olanakları kullanarak halka Cizîr'de yaşananları aktarmaya çalıştığını belirten Sarııldız, “*Bunu yapınca devlet deyim yerindeyse çıldırdı. Şırnak milletvekili olmama, ailemin Cizîr'de yaşamasına ve halka böyle bir zulüm uygulanmasına rağmen devlet tarafından 'O vekilin orada ne işi var?' denildi. Üstelik bizzet başbakan ve cumhurbaşkanı bunu söyledi. Beni kriminalize etmeye ve engellemeye çalıştılar*” dedi ve AIHM kararı ile beraber mahallelere gittiğinde ise polis tarafından tarandığını ifade etti.

Sarııldız, dokunulmazlık tartışmalarına dair ise “*Bu vahşetin yaşandığı bir ülkede böyle dar siyasi algılara kapılmak çok yersiz. Temel kaygımız buradaki demokratik ve siyasal arayışın önünü kapatılmasıdır. Bu büyük bir tehlike, bu halk kendini demokratik, barışçıl, siyasal yöntemlerle koruyacak bir imkana sahip ola-*

mayınca kendini başka yöntemlerle koruyacaktır. Dolayısıyla ülke geri dönülemez bir kaosa sürüklenecek. Bizim bireysel dokunulmazlığımız önemli değil, tüm ömrümüzü cezaevinde geçirebiliriz. Ama insanlar ölmesin. İnsanlığa bu kötülük yapılmamasın” dedi.

Devletten Cizîr için bireyselliği geliştirmeye dayalı şehir planlaması

Devletin 79 günün ardından Cizîr'e yönelik planlamalarının ise şehrin hem mekansal hem nüfus yapısı olarak planını değiştirmek yönü olduğunu kaydeden Sarııldız, “*Kentsel dönüşüm adı altında halkın kültürel yaşamına müdahale edilmeye çalışılıyor. İnsanları birbirinden ayırmaya ve bireyselliği geliştirmeye dayalı yeni bir şehir planlaması ortaya konuluyor. İnsanlar betonarme yapıların içine konularak birbirinden yalıtılmak isteniyor. Buranın kültürel yaşamına, değerlerine, inançlarına, sosyal yaşamına müdahaledir bu*” dedi.

Sarııldız, halkın buna da karşı geleceğini belirterek HDP olarak belediyelerin yaraları sarmak adına çalışmalarını yürüttüğünü, ancak bu çalışmaların da devlet tarafından engellendiğini belirtti. Evsiz kalan insanların güvenli yerlere yerleştirilmesine, temel ihtiyaçların karşılanmaya çalışıldığını belirten Sarııldız, hala ihtiyaçların çok fazla olduğunu dolayısıyla Cizîr ile dayanışmanın büyütülmesi gerektiğini ifade etti.

Yasalara ve sınırlara inat sokaklar ve geceler kadınların!

İstanbul: 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü birçok bölgede yasaklanarak yürüyüşler engellenmeye çalışıldı. Ancak pes etmeyi değil direnişi tercih eden kadınlar, TC devletinin tüm saldırılarına rağmen her yeri 8 Mart alanına çevirdi. Bu kapsamda kadınların bölge bölge gerçekleştirdiği 8 Mart eylemleri ve Feminist Gece Yürüyüşleri şu şekilde oldu;

İstanbul: İFK'nın çağrısıyla geleneksel hale gelen Feminist Gece Yürüyüşü'nün 14'cüsü İstanbul Taksim'de 8 Mart günü coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Binlerce kadın ve trans birey, Taksim'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde biraraya geldi. 8 Mart'ta 14 yıldır düzenlenen Feminist Gece Yürüyüşü'nün bu yılki teması **özsavunma** oldu.

Fransız Konsoloslugu'nun önünden yapılan yürüyüş Tünel Meydanı'nda son buldu. **Yeni Demokrat Kadın** gibi birçok kadın örgütünün destek verdiği eylem Kürtçe ve Türkçe yapılan basın açıklamalarının ardından son buldu.

İzmir: 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Alsancak Gazi İlkokulu'nun önünde toplanan kadınlar renkli pankartlarıyla beraber coşkulu bir şekilde yürüyüşe geçti. YDK'nın da katıldığı eylemde kadınlar, şarkılar söyleyip hep bir ağızdan sloganlar haykırarak, eril zihniyete karşı sokaklarda olacaklarının mesajını verdiler. Kıbrıs Şehitleri Caddesi girişine gelindiğinde kadınlar oturma eylemine başladı. Yazılı bir basın açıklamasının yapılmaya-cağı aktarılırken kadınlara söz verilerek herkesin dilediğini, içinden geçenleri söylemesi istendi. Yapılan konuşmaların ardından çekilen halaylardan sonra eylem sonlandırıldı.

Bursa: Kadın Platformu'nun çağrısıyla Bursa Setbaşı'nda toplanan kadınlar 8 Mart günü, Heykel Meydanı'na bir yürü-

yüş gerçekleştirdi. **YDK**'lı kadınların da dövizleriyle katıldığı eylemde, Heykel Meydanı önünde basın açıklaması Türkçe ve Kürtçe olarak okundu. Açıklamaların ardından kadınlar halaylar, zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde etkinliği sonlandırdılar.

Dersim: Pulur'da **KJA, DKH** ve **YDK**'nın "8 Mart'ta kadınlar alana, direnişe, özgürlüğe" şiarıyla örgütlediği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü coşkulu bir şekilde geçti. Turistik Otel önünde bir araya gelen kitle meşalelerle yürüyüşe geçti. Kadın devrim şehitleri başta olmak üzere, kadın mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşu gerçekleştirildi. Etkinlik kurum mesajları ve şiirlerden sonra film gösterimiyle son buldu.

Adana: 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Adana Kadın Platformu'nun çağrısıyla 5 Ocak Meydanı'nda toplanan kadınların Atatürk Parkı'na yürümesine polis engel oldu. Işıkları kapatılan meydanı cep telefonlarının flaşlarıyla aydınlatan

kadınlar basın açıklamasını burada yaptı; halay ve şiirlerle erkek/devlet şiddetini protesto edip, isyan etti. Eylem basın açıklamasının ardından slogan ve zılgıtlarla son buldu.

Erzincan: 8 Mart dolayısıyla kadınlar Erzincan 13 Şubat duraklarında bir araya gelerek, Cumhuriyet Meydanı'na yürümek istedi; ancak polis engeli ile karşılaştı. Aralarında **YDK**'lıların da bulunduğu kadınlar flama açmadan ve polis çemberinde alana gitmek zorunda kaldılar ve alana girerlerken ise dövizlerine polis saldırdı. Sabote edilmek istenen 8 Mart kadınların ısrarıyla, basın açıklaması, tiyatro gösterimi, halaylar ve sloganlarla sonlandırıldı.

Mersin: 8 Mart günü Mersin Kadın Platformu'nun düzenlediği Feminist Gece Yürüyüşü gerçekleştirildi. **YDK**'nın da destek verdiği eylemde akşam 7'de Mersin Forum önünde toplanılarak Barış Meydanı'na yürüyen kadınlar burada halaylar çekerek ve sloganlar atarak eylemi sonlandırdı.

Dersim: Kadın Platformu'nun çağrısıyla Sanat Sokağı'nda toplanan kadınlar T. Kürdistanı'nda katledilen kadınları anarak, mücadele günü olan 8 Mart'ı zılgıtlarla karşıladı. **YDK**'nın da aralarında bulunduğu kadın örgütleri Sanat Sokağı'ndan mitingin yapılacağı Yeraltı Çarşısına bir yürüyüş gerçekleştirdi. * Munzur Üniversitesi Kadınları "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü"nde arbeni ve zılgıtlarla kampus içerisinde eylemdeydi.

ÖDGG, ÖGK ve **YDG**'li kadınların örgütleyicisi olduğu 8 Mart eyleminde kadınlar sloganlarla yemekhane önüne yürüdü. Okunan basın açıklamasının ardından öğrenciler skeç gösterisi yaparak 8 Mart etkinliği sonlandı.

Hopa: Hopa'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle onlarca emekçi kadın Hopa Belediye Parkında toplanarak meydana bir yürüyüş gerçekleştirdi. **YDK** okurlarının da katılım sağladığı eylemde kadınlar Hopa Meydanına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Hopa Meydanı'nda yapılan basın açıklamasının ardından kadınlar Hopa Parkı'na tekrardan yürüyerek eylemlerini tulum eşliğinde horon teperek noktalandı.

Çorum: **YDK** ve **YDG**'li kadınların da arasında olduğu Çorum Kadın Platfor-

mu'nun çağrısıyla Eğitim-Sen önünde toplanan kadınlar erbani, zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde Saat Kulesine yürüdü. Yürüyüş yapmak isteyen kadınlara polis izin vermemesi üzerine, kadınlar Özdoğanlar sineması önüne yürüyerek burada okunan basın açıklaması ve çekilen halaylarla eylemi sonlandırdılar.

Didim: 6 Mart Pazar günü Didim Kadın Platformu'nun çağrısıyla Ozan Parkta 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü kutlaması yapıldı. **YDK**'nın da katıldığı eylem okunan basın açıklamasının ardından, kadın cinayetleri ile ilgili tiyatro gösterisiyle devam etti.

Aydın: Aydın Kent Merkezi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü kutlaması için kadınlar yürüyüş gerçekleştirdi. **YDK**'nın da katılım sağladığı eylemde, polis tüm engellemesine rağmen kadınlar yürüyüşünü gerçekleştirdi.

Nürnberg: 8 Mart günü Weißer Turm'da yapılan miting soğuğa rağmen oldukça coşkulu ve kalabalık geçti. Aralarında **Yeni Kadın**'ında bulunduğu kadın örgütleri kendi stantlarını açarak alanda yerlerini aldılar. Nürnberg 8 Mart Platformunda yer alan **Yeni Kadın**'ın açtığı stanttaki temel konu 2015 Nisanında tutuklanan **ATİK** ve **Yeni Kadın** aktivisti Banu Büyükavcı'ydı.

Hamburg: **Yeni Kadın**'ın da aralarında olduğu kadın kurumlarının Hamburg'da ortaklaşa düzenledikleri 8 Mart yürüyüşü gerçekleşti. Feldstrase bölgesinden Altona bölgesine gerçekleşen yürüyüşe kadın kurumlarının yanı sıra **ATİK**, **ADHK**, **AGIF**, **Nav-Dem**, **Partizan** taraftarları da katılım sağladı. Eylemde **ATİK**'e yönelik operasyonda tutuklanan **Yeni Kadın** aktivisti **Banu Büyükavcı** asılan afişler ve sloganlarla sahiplenildi. Eylem slogan, zılgıt ve marşlarla sonlandırıldı.

Avukatlardan adliyede 8 Mart eylemi

İstanbul: Kadın Avukat Dayanışması 8 Mart günü Çağlayan Adliyesi önünde bir açıklama düzenledi. Adliye önünde slogan ve zılgıtlar eşliğinde toplanan kadın avukatlar adına açıklamayı okuyan **Ezgi Duman** "Yargı zihniyetine karşı aşığılanan, korkutan, sindirilen, taciz edilen, katledilen her kadının hesabını teker teker sorarak direneceğiz" vurgusunu yaptı. Eylem avukatların sloganları ve zılgıtları eşliğinde son buldu.

"Sınırlara inat Kadıköy'ü direniş alanına çevirdik"

İstanbul: Kadıköy'de 8 Mart eylemine yapılan polis saldırısına ve gözaltılara tepki göstermek için **İstanbul 8 Mart Kadın Platformu** 8 Mart günü Eğitim-Sen 3 No'lu Şube'de basın toplantısı düzenledi. Kadınlar adına açıklama yapan **Hande Yanar** "Çizdiğiniz sınırlara inat, yaşam, barış çağrısı ile Kadıköy'ün her yanını eylem alanına çeviren biz kadınlar direnişin ve

umudun var olacağını gösterdik" diyerek yasakları tanımayacaklarının vurgusunu yaptı.

8 Mart eyleminde gözaltına alınan ve polis şiddetine uğrayan kadınlardan **Rahime Karvar** ise, gözaltı sırasında darp edildiklerini ve ters kelepçe yöntemine maruz kaldıklarını belirterek bu süre zarfında dışarıda direnen kadınların mücadelesinden güç aldıklarını ifade etti. Konuşmaların ardından öz savunmada bulunan **Çilem Doğan** ve **Yasemin Çakal**'ın hapis hâline gönderdikleri 8 Mart mesajları okundu.

“Taşeronun daha gerisinde bir uygulama”

İstanbul: 8 Şubat 2016 tarihinde patronların **Özel İstihdam Büroları (ÖİB)** aracılığı ile ucuz, güvencesiz, örgütsüz işçi çalıştırmalarının önünü açan “İş Kanunu ile Türkiye İş Kurumu Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Ta-

sarısı” TBMM’ye sunuldu. Sunulan yasa tasarısı, TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu’nda kabul edildi. Kiralık işçilik denilen yasanın kıdem tazminatı hakkını da gasp ettiği ortada. Aynı zamanda bu yasayla işçilerin daha fazla sömürüye tabi

tutulacağı açıktır. DİSK Genel-İş Eğitim Daire Başkanı **Mahmut Şengül** ile bu konu üzerine konuştuk.

Şengül “Türkiye’nin dünya ülkeleri içerisinde rekabet edeceği sadece Çin piyasası var. Sermayeyi yurtdışından da alsanız aynı faiz olacak Türkiye’den de alsanız aynı faiz olacak. Ham madde olsa aynı fiyata alacağı için, yani bunu esnetemeyeceği için geriye esneteceği tek bir şey kalıyor. O da çalışanların çalışma koşulları ve ücretleri...” diyerek

düzenlemenin nedeninin işçilerin çalışma yaşamını esnekletmek ve aynı zamanda patronun üzerindeki “mali yükü düşürmek” olduğunu söyledi. Bu yasanın uygulandığı andan itibaren kıdem tazminatı hakkının da yok edeceğini söyleyen Şengül, “Bu yasa uygulandığında tamamen kölelik sistemine geçilecek ve sitem ettiğimiz bugünkü taşeron sistemin daha gerisinde ve taşeron sistemin aratacak bir uygulamayla karşı karşıya kalacağız.” dedi.

Dersim’de bölgesel YDG toplantısı “22 Mart’ta Cizre’deyiz”

Dersim: Yeni Demokrat Gençlik’in 10. Konferans’ta tartışıp gündemine aldığı ve divan toplantısında netliğe kavuşturduğu “Abluka ve Yasaklar Değil Direniş Kazanacak” kampanyası kapsamında

“22 Mart’ta bölgesel olarak Cizre’deyiz”

İkinci başlık politik gündeme paralel olarak özyönetim, özerklik üzerine tar-

tışmalar yürütüldü. Özyönetim üzerine tarihsel bir aktarımın ardından güncel süreçle birlikte T. Kürdistanı’ndaki gelişmeler üzerine yürütülen tartışmalar sürece hakim olma noktasında etkili oldu. Bu tartışmaların pratik adımını öreceğimiz kampanya süreci başlığında ise bu sürecin neden bir parçası olmamız gerektiği, YDG’nin Kürt halk gençliği içerisinde birlikte yürüteceği mücadelenin önemi üzerine konuşuldu. Kampanya sürecinin içe ve dışa dönük hedefleri tartışıldı. Abluka ve katliamlar karşısında, alanlarda ses çıkararak direniş büyütme için, bölgemizin konumu gereği daha hızlı hareket ederek güncel sürece refleks geliştirecek adımlar atılmasının önemine değinildi.

Bölgesel yaptığımız bu toplantıyla birlikte kampanyamıza Newroz gündemiyle startını vermiş olduk. Newroz ile birlikte Kawa geleneğinin yani direniş ruhunun yaşatıldığı bölgelerin isyanıyla **Cizre’de buluşma** kararı alındı. Kampanyamız kapsamında 22 Mart’ta Cizre’de sonlandırılacak olan Newroz’a bölgesel olarak katılım göstererek kampanyamızı somutlayacağımız bir süreci başlatmış olduk.

Bakırköy’de hak gaspları sürüyor

H. Merkezi: Faks yoluyla gazetemize ulaşan Bakırköy Kadın Kapalı Hapishane’den Tutsak Partizanlar bir açıklama yaparak ağırlaştırılmış müebbet tutsakların yaşadıklarını şu şekilde anlattılar.

“Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi’nde yoğun tecrit altında ve kötü fiziki koşulları bulunan hücrelerde bulunan ağırlaştırılmış, müebbet tutsakların havalandırma süresi 2 saatten bir buçuk saate düşürülerek, havalandırma hakkı gasp edilmiştir. Bu uygulamanın ağırlaştırılmış müebbet tutsaklara bildirilmesiyle **TKP/İML** davasından tutsak **Aynur Ayyüzen** kapı dövme ve slogan atma eylemleri yapmıştır. Hapishane idaresi ile yapılan görüşmelerden de bir sonuç alınamamıştır. Hapishanelerdeki hak gasplarının dışarıda halkımıza yapılan saldırılardan bağımsız olmadığını biliyoruz. Bu kapsamda tutsakların sahiplenilmesi ve hapishane cephesine karşı duyarlılığın artırılması çağrısında bulunuyoruz.”

“Selam olsun Newroz ateşini harlayanlara!”

H. Merkezi: Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) dava tutsakları gönderdikleri bir mektupla, Kürt halkının isyanının harlandığı gün olan Newroz’u selamladı.

Tüm hapishanelerdeki dava tutsakları adına bir açıklama yapan **Hiyam Yolcu** ve **İsmail Yılmaz** şunlara dikkat çekti: “Karların altından başlarını güneşe uzatan kardelenler misali Sur, Cizre, Silopi, Nusaybin... direnişlerinin, dağların isyanı ile buluşması anlamına gelen Newroz’u coşkuyla karşılıyoruz. Ateşin ve güneşin çocukları Kawa’dan miras aldıkları boyun eğmezlikle cesaret ve özgürlük tutkusuyla Dehakilere diz çöktürmeye devam ediyor. ‘Biz direndik, diz çökmedik, bizimle gurur duyun’ diyen Mehmet Tunç’un bu sözleri tüm halkımıza Newroz ateşini büyütme, mücadeleyi yükseltme çağrısıdır. Kaypakkaya’nın direngen yolundan yürütenler olarak Newroz ateşini harlama sözü veriyoruz. Selam olsun Newroz ateşini Botan’dan Dersim’e, Şengal’dan Rojava’ya harlayanlara!”

Pulur halkı baz istasyonu istemiyor

Dersim: Pulur’da kurulu olan iki adet baz istasyonu, ilçeye yakın olmasından dolayı Pulur halkının sağlığını tehdit ediyor.

Camgöz Mahallesi’ne yakın yerde kurulu olan baz istasyonları üzerine ve insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri üzerine mahalle sakinleri ile sohbetler gerçekleştirdik. Mahalle sakinleri on beş yıldır kurulu olan baz istasyonlarının ilçeye daha uzak kurulması noktasında dilekçe verdiklerini ancak bir sonuç alamadıklarını, ayrıca bu hususta yalnız kaldıklarını bildirdiler. Devamında, özellikle çocuklarının sağlığından ciddi anlamda kaygılandıklarını, bunun da psikolojik olarak kendileri üzerinde baskı ve kaygı oluşturduğunu belirttiler.

Ayrıca civarda bulunan Özgür Gelecek okulları ise orada nasıl bir mücadele yürütüleceği üzerine tartışmalar yürüttü. Baz istasyonunu istemeyen mahalle sakinlerine, ÖG okulları yalnız bırakmayacaklarına dair sözler verdi.

Gazi Katliamı 21. yılında unutulmadı

İstanbul: Gazi katliamının 21. yılında 12 Mart günü Gazi Mahallesi’nde, Eski Karakol Duraklığı önünden Gazi Şehit Mezarlığı’na yürünülerek bir anma etkinliği düzenlendi. **Partizan**, HDP, ESP, DHF’nin de aralarında olduğu birçok devrimci, demokrat örgütlerin öncülüğünde Gazi Şehit Mezarlığı’na yürüdü. Günlerdir Gazi Mahallesi’nde yürüyüşe çağrı çalışmalarını gerçekleştiren **Partizan** kitlesi ise “Gazi’den Nusaybin’e direnen halklar kazanacak” yazılı pankart arkasında yürüdü.

Yürüyüş sırasında, kuruluşu ilan edilen **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**’nin içerisinde yer alan örgütlerin militanları eylem yaparak, HBDH’yi selamladı. Mezarlıkta devletin katliamlarını teşhir eden ve bu katliamcı saldırılar karşısında örgütlü bir karşı koyuş olması gerektiğine vurgu yapan konuşmaların ve basın açıklamasının ardından eylem son buldu.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 524 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kürt halkının direniş çizgisi: **Ya özgürlük ya özgürlük!**

Amed: “Havan topu mu, yoksa mayın mı?” Patlama sesleri yükseliyor Amed’in kalbinden, Sûr’dan... Sabahın erken saatlerinde ve akşam saatlerinde yoğunlaşan bu sesler ve beraberinde Amed’in pek çok yerinden de görülen göğe yükselen duman aklımıza bu soruyu düşüyor. Bu sesler 90 küsur gündür bölgeyi kuşatan, halkı katleden, sokağa çıkma yasağı adı altında her türlü zulmü gösteren TC devleti ve onun kolluk kuvvetlerine mi ait? Yoksa kimliği, toprağı, kültürü ve en önemlisi yaşamı için direnen Kürt halkına mı?

“Ne önemi var ki?” demeyin, demeyelim. Bir tarafta kurulduğu tarihten itibaren tek din-dil-ulus mottosuyla ezilen her kesime zulmü, katliamı reva gören bir devlet var. Diğer tarafta ise diline “yoktur”, kimliğine “kardan çıkan kart-kurt sesinden türeyendir” denilen, birçok katliama maruz kalan bir halk var. Dersim’de, Zilan’da, Roboski’de katledilen ama tarihinden aldığı dersleri direniş çeviren bir halk...

Teslim olmama geleneği yükseltiyor!

Sûr’da direniş 90’lı günlerini devirdi. Diyarbakır Valisi Hüseyin Aksoy, direnişin 91. gününde “Sur % 98 temizlendi” derken % 100 “temizlik” için mahallelerden patlama sesleri ve dumanlar yükselmeye devam ediyor. Pek hijyenik(!) olan bu devlet, etrafı kana buluyor; yüzyıllardır bu topraklarda olan bir halkın, kendi topraklarından, yaşam alanlarından göç

etmesini, etmezse ölmesini istiyor. Tıpkı Ermenilere, Süryanilere, Ezidîlere, Asurilere ve daha pek çok ulusa yaptığı gibi. Çoğunlukları, azınlığa çevirmekte “temizlik”leriyle meşhur olan devlet, Kürt ulusuna da aynı sonu yaşatmaya ant içercesine bugün saldırıyor.

Ancak bu halk, Cizîr Direnişi’nde yaşamını yitiren Cizre Halk Meclisi Eşbaşkanı Mehmet Tunç’un sözleri ile direniyor bugün: “Teslim olmaya-
cağız!” Ve açıktır ki direnmeye devam edecek. Bugün Cizîr’in üzerini katliamla örttüklerini zannedenlerin, halkın üzerine korku tohumlarını ekmeye çalışanların hesabı çarşıya uymadı; teslim olmaksansa ölümü seçen halkla beraber yarının direniş koşulları var edildi. Her ailenin bir bireyinin, tanıdığıın katledildiği Cizîr’de düşmana teslim olmama geleneği, sonraki kuşaklara aktarılırken bunun yansımaları diğer direniş alanlarında da görülüyor. Bu direniş alanlarından biri de Sûr...

Devlet kimdir?

3 ayı aşkın ablukanın ve buna karşı direnişin sürdüğü Sûr’da TC devleti savaşı sadece tankı topuyla değil, psikolojik olarak da sürüyor. Amed surlarına Türk bayrağını dikerek “Buralar benim toprağım” mesajını vermeye çalışıyor; savaşına, psikolojik anlamda da üstünlük kurmaya çalışarak devam ediyor.

Bu bayrak sadece bir top-

rak parçası için de değil, “Burada Türkçe konuşulur, Türk olunur, İslam ise tek dindir” demek için. Diyarbakır Zindanları’nda 1980 Cuntası’nda “Türkçe konuş, çok konuş” diyenler, bayrakları ile bugün aynı mesajı vermeye çalışıyorlar. Kendilerinin olduğunu iddia ettikleri topraklarda, kendilerini ispat etmek için bayraklarını katliamla kuşattıkları Sûr’un girişine dikiyorlar.

Kürdistan’daki bayrağı bütünleyen konuşmayı ise Sur içine girişte bir polis yapıyor; “Onlar devlete karşı çıkıyorlar. Biz istesek havadan bombalardık, tamamen yok ederdik burayı” diyerek gözdağı veriyor. O bunları söylerken Rize’de Yeşil Yol projesine karşı geçtiğimiz Haziran ayında verilen direnişteki Havva Ana’nın sözlerini hatırlamak gerekiyor: “Devlet kimdir? Devlet yok, halk var.”

Bu bedeller kazanmak için!

Evet, Sûr’da 90 gündür devlet yok, halk var. Halk ise yıllardır, hatta yüzyıllardır bir hayrını görmediği ve açıktır ki görmeyeceği devleti ve kurumlarını mahallelerinde, yaşam alanlarında görmek istemiyor. Kendi iradesiyle var olmak, kendi kendini yönetmek istiyor ve bunun adına da

“özyönetim” diyor. Yaşam alanlarını, yaşamını devletin saldırılarına karşı savunmayı önüne alıyor; öz savunmayı kuşanıyor.

Kuşkusuz bu süreçte Rojava Devrimi’nin büyük etkisi var. Rojava, nasıl alternatifsiz bırakılmaya çalışılan bir halkın alternatifi olmuşsa, T. Kürdistanı da Rojava Devrimi’nden edindiği deneyimlerle alternatifsizliğe karşı alternatifini oluşturuyor. O yüzdendir ki Dicle Fırat Kültür Merkezi’nde Sûrlu aileler tarafından sürdürülen nöbette ağabeyi Sûr’da olan bir kadın, “Özgürlüğümüz için ağabeyim orada” diyor. Ağabeyinden günlerdir haber alamamasının acısını, özgürlük hayaline dönüştürme cesaretini sergileyebiliyor, umutla bekliyor. Ağabeyinin katledilmesi olasılığından duyduğu korkuyu, bütün bir halkın ayaklanması isteği ile örtüyor. Çünkü o da biliyor, biz de biliyoruz: Kürdistan’da, Amed’de, Sûr’da hemen her ailenin ödediği bedeller, boşuna değil.

Kürt halkının direniş çizgisi!

TC’nin kırmızı çizgisini yerle bir eden Kürt halkı kendi çizgilerini ise kalın bir şekilde oluşturuyor. O çizgi, direniş çizgisi! Dolaştığımız sokaklarda, gittiğimiz evlerde herkes ağız birliği etmişcesine “Bitsin bu savaş artık” derken, yine o herkes “Ama özgürlük ile bitsin” diyor. Kürt halkı için savaşın bitmesini oluşturan koşullar ancak “özgürlüğün” kazanılması ile mümkün. Sözün özü, kıvılcımın çoktandır düştüğü bu topraklar, ya özgürlük ya da özgürlük diyor.

